ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ

ΕΤΟΣ 1ον ΑΡΙΘ. 50
ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50
ΓΡΑΦΕΙΑ ΘΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 30α

ΙΔΡΥΤΑΙ
Κ. ΜΑΙΛΑΝΣ—Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1928

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἔτησ. δρ. 25.—Ἑξάμ. δρ. 15
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ » » 50— » » 25
ΑΜΕΡΙΚΗΣ » δολ. 3— » » 1

Σ' αὐτὸ τὸ φύλλο.· Τὸ καλλίτερο κεφάλαιο τῆς **«ΕΚΔΙΚΗΣΕΩΣ ΠΕΘΑΜΕΝΟΥ»**
Καὶ ἀπὸ τὸ Προσεχές.· **«Η ΙΣΑΒΕΛΛΑ»** ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μικρὲς καμπάνιες

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ

Ποῖος θὰ ἐπικρατήσῃ.—Προτιμήθηκαν οἱ παληοί.—Καινούργιος κανένας.—Συνέντευξις μὲ τὸν καθηγητὴ τῆς Χορευτικῆς Ἀκαδημίας κ. Καλλημικεράκην.-Ἐντυπώσεις του ἀπὸ τὴν Εὐρώπην.—Νέα χορευτικὰ κέντρα.—Πῶς κρίνεται ἡ φορολογία τους ἀπὸ τοὺς εἰδικούς.

Μὲ τὸ ξεψύχισμα τῆς καλοκαιρινῆς σαιζόν, καὶ τὸν ἐρχομὸ τοῦ χειμῶνα ποῦ τὸν ἀκολουθᾶνε τόσα καὶ τόσα θέλγητρα νομίσαμε πῶς εἴχαμε καθῆκον νὰ κάμουμε μερικὲς καμπάνιες ποῦ θὰ διαφαίνεται σ' αὐτὲς τὸ πρόγραμμα ποῦ πρέπει ν' ἀκολουθήσουμε για νὰ περάσουμε ἀνετώτερα τὶς μακρυὲς χειμωνιάτικες νύχτες, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ χορὸ ποῦ εἶνε το ξέχωρο θέλγητρο γιὰ τοὺς Ἀθηναίους.

Ὡς εἰδικὸν γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ τὶς πληροφορίες αὐτὲς ἐθ-ορήσαμε τὸν γνωστὸν καθηγητὴν τοῦ χοροῦ κ. Καλλημικεράκην ποῦ μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἦλθε ἀπὸ τὴν Εὐρώπη.

Μᾶς ὑπεδέχθη προσηνέστατα καὶ μὲ προθυμίαν ἀπήντησε στὶς ἐρωτήσεις μας.

—Ὥστε εἴχατε πάει στὴν Εὐρώπη γιὰ νὰ παρακολουθήσετε τὴ χορευτικὴ κίνησι;

—Ἡ δουλειά μας βλέπετε.

—Καὶ θὰ μείνατε εὐχαριστημένος;

—Ὄχι δὰ καὶ τόσο· ἄχ αὐτὴ ἡ νομισματικὴ διαφορά!

—Ἀπὸ χοροὺς τί θἄχουμε ἐφέτος; Πῶς σᾶς ζηλεύω ποῦ κρατεῖτε ἕνα ὁλόκληρο κόσμο στὰ χέρια σας, μὲ τὴν ἀδημονία στὸ πρόσωπο περὶ τοῦ ποῖος χορὸς θὰ ἐπικρατήσῃ.

—Νέους χορούς, κύριέ μου, ἐφέτος δὲν ἔχουμε, θὰ ἐπικρατήσουν οἱ παλαιοὶ ὡς ἐλαφρότεροι· τὴ πρώτη σειρὰ παίρνουν τὸ Βάλς, Οὐανστέπ, Φοξ - τρότ, Ταγκὸ καὶ Μποστὸν Ἀμερικαίν, μὲ μικρὰς τινὰς παραλλαγάς.

—Ἐμάθαμε πῶς θὰ ἔχουμε ἐφέτος καὶ νέα χορευτικὰ κέντρα;

—Ναὶ ἔκαμα ἕνα σάλτο μορτάλε καὶ ἐπῆρα τὸ μεσαῖον πάτωμα τοῦ Μεγάρου Ρώμα καὶ ἐλπίζω νὰ γείνῃ ἀπὸ τὰ πρῶτα χορευτικὰ κέντρα· τοὔδωσα μάλιστα καὶ τὸ ὄνομα, «Σαν Σουσί».

—Ἄλλα θὰ ἀνοίξουν;

—Ἂν θὰ κλείσουν θὰ ἠθέλατε νὰ πῆτε· ὕστερα ἀπὸ τοὺς δυσβαστάκτους αὐτοὺς φόρους πούχανε τὰ κέντρα τῶν διασκεδάσεων περιμένετε ν' ἀνοίξουν καὶ ἄλλα;

Διπλὸ ἐνοίκιο, φόρο καὶ 25 ο|ο ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων κερδῶν! ξέρετε τὶ εἶν' αὐτό; Σὲ βγάζουν χρεώστη στὸ δημόσιο. Ἂν δὲ ληφθῇ, κύριε, καμμιὰ πρόνοια θὰ κλείσουν ὅλα γενικῶς.

—Ὥστε λοιπὸν ἀγαπηταὶ ἀναγνώστριαι δὲν ἔχετε νὰ κουράσετε τὸ ὡραῖο σωματάκι σας, τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια· μὰ δὲν εἶναι κι' ἄσχημοι οἱ παληοὶ χοροί.

Τί λέτε;

Ροδ. Ἀγκαθιώτης

ΚΑΙΝΟΥΡΓΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

(Ἡ συνέχεια τῆς Νεοελλην. Συλλογῆς τῶν «Πανελληνίων». Κάθε ἔργο πρὸς κρίσιν συνοδεύεται μὲ 2 δρ.)

—28—

ΕΛΑ ...

Ἔλα γλυκειά μ' ἀγάπη, ἔλα...
στὴν ἀγκαλιά μου νὰ ριχτῇς
σ' αὐτὴν θὲ νἄβρῃς τὴ χαρά σου
ποῦ μὲ λαχτάρα τὴ ζητεῖς...

Ἔλα τὰ χάδια μου νὰ νοιώσῃς,
σ' αὐτὰ νὰ σβύσουν οἱ καϋμοί,
τῆς πονεμένης τῆς καρδιᾶς σου
νὰ ἡσυχάσουν οἱ παλμοί...

Ἔλα νὰ πάρῃς τὰ φιλιά μου
μ' αὐτὰ νὰ γιάνῃς τὴν καρδιά.
Ἔλα...στ' ἀλήθεια νὰ μεθύσῃς
ἀπὸ Ἀγάπης εὐωδιά...

Δεδεαγάτς ***Γ. Πολλ.***

—29—

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Βροντολογοῦνε, τ' ἅρματα στὶς ἀσημένιες [θῆκες
παλληκαριῶν ποῦ τὸν συρτὸ χορεύουν χα-[ρωπὰ
στὴ μέση ὁ λυράρης του μὲ τὴ χρυσή του [λύρα
μύριους γλυκόηχους σκοπούς, ὁλόγυρα [σκορπᾶ
Γερόντισσες καλόκαρδες μ' ἀσπρόμαλα [κεφάλια
ὁλόχαρες κυττάζουνε αὐτόνε τὸ χορὸ
κι' ἀκκουμπανιάρουνε μαζὶ μὲ τὶς δροσο-[κοπέλλες
σὰν νὰ θαρροῦν πῶς βρίσκονται στῆς Νιό-[της τὸν καιρό.

Σμύρνη, ***Νῖκος Τουτουντζάκης***

Μικρὲς τραγωδίες

ΦΙΛΙ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Μὴ μὲ φοβᾶσαι...ἔλα... δὲν εἶμαι χάροντας ἐγώ. Μόν' σ' ἀγαπῶ πολύ. Πλησίασε... ἔτσι... γύρε στὴν ἀγκαλιά μου...

—Σ' ἀγαπῶ-ἀκούστηκε ἡ Ἄρτεμις-μὰ ἡ μάγισσα μοὖπε νὰ μὴ φιλήσω ποτέ!

...Τὰ τελευταῖα της λόγια πνίγηκαν σ' ἕνα γλυκὸ φιλί.

Σὲ λίγ' ὁ νηὸς συσπάσθηκε ἀπ' ἄγνωστη ἀγωνία. Τὰ κρυερά του χέρια σφίξαν μὲ τρέλλα τὸν ὁλόλευκο λαιμὸ τῆς παρθένας· ἕνα βαρὺ βογγητὸ ἀκούστηκε κι' ἡ ξανθοῦλα ἔπεσ' ἄψυχη στὴ κρύα ἀγκάλη τοῦ θανάτου.

Χά—χά—χά ἀκούστηκε ἕνα γέλοιο.

Ὁ νηὸς ἦταν τρελλός...

Μήπως προσέβαλλαν μὲ τὸ φιλὶ τὴν θεὰν τοῦ ἔρωτος;

Θεσσαλονίκη Δὶς ***Ψεύτικο Κλάμμα***

Στίχοι τῆς ἐποχῆς

ΨΥΧΟΜΟΥΡΜΟΥΡΙΣΜΑ

Κύτταξ', ἀγάπη μου, ἄρχισε
καὶ πάλι νὰ ραντίζῃ
Ὁ οὐρανὸς τὰ μέρη μας
καὶ ἡ βροχὴ ψιλὴ
Τὰ δέντρα, τ' ἄνθη, τὰ κλαδιὰ
σιγά-σιγὰ ποτίζει.
Μπαίνει ὁ Σεπτέμβρης, στέλνοντας
τὸ πρῶτο του φιλί.
Κύτταξ' ἀγάπη μου, ἔφυγε
τ' ὤμορφο καλοκαῖρι.
Λίγο μὲ λίγο σβύνεται,
πεθαίνει ἡ ζωή,
Τὰ χελιδόνια πένθιμα,
μισεύουν ταῖρι—ταῖρι,
Μπαίνει ὁ Σεπτέμβρης, διώχνοντας
τῆς αὔρας τὴν πνοή.
Μπαίνει ὁ Σεπτέμβρης, δάκρυα
χύνει πικρὰ ἡ Φύση,
Γιατὶ τῆς πέρνουν τὴ γλυκειὰ
κι' εὔθυμη ἐποχή,
Μπαίνει ὁ Σεπτέμβρης κι' ὁ οὐρανὸς
τώρα θὲ νὰ ποτίσῃ
Δέντρα, λουλούδια καὶ κλαδιά,
μὲ τὴν ψιλὴ βροχή.

Βινίκιος

-Α-ΝΑ-ΚΑ-ΤΑ-

Εἰς Διμαδόρου Τάφον:

Βαθειὰ τὸν παραχώσανε πολὺ βαθειὰ στὸ [μνῆμα
γιατὶ καὶ πεθαμένος..μᾶς πέθανε στὴ λίμα!

Στὸ Σχολεῖο

—Ἡ νεκρὰ θάλασσα... ἀπὸ τί πέθανε διδάσκαλε; ***Τζὶμ-Μπὶλ***

ΤΟ ΝΕΟ ΜΑΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ!

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΟΠΕΡΕΤΤΑΣ

ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ

ΛΑΟΥΤΑΡΗ	ΖΑ ΜΠΡΙΛΑΝΤΗ	ΔΙΑΦΟΡΑ
Ἀπὸ προηγούμενα 5721. Γ. Ραγκούσ. 6, Π. Γκίκας 14, Α. Μόσχοβος 15, Κικὴ Γεωργίου 10, Μ. Λιγέρη 10, Δ. Πεγκλῆς 6, LISE FLAIRON 5, Ι. Γεωργανᾶς 6, Μ. Κρίσπης 4, Τ. Χανιώτης 15 Βινίκιος 22, Δ. Δαμιανὸς 60, Νῖκος 18, Γ. Ρέντζος 3, Ν. Τσάτσος 13, Σ. Βούλγαρης 8, Ζ. Γιανναχόπουλ. 10, Ἀνώνυμα 113.	Ἀπὸ προηγούμενα 4831. Ἐδ. Ταξιάρχης 40. Ξενητ. Κωνσταντινοπολιτάκι (Π. Α.) 10, L. WAGNER (Π. Α.) 18 Χόλκερ Μάδσεν (Π. Α.) 16, Γ. Βογιατζάκης 15, Νικ Μοῦγερ 18, Ἀντ. Μαρῆς 10, Ι. Χρ. Πετρόπουλ. 15, Ε. Τσαμόπουλ. 10, HOLKER MADSEN 18, Λεοπόλδος Βάγν. 18, Ἱππόται Θανάτου 25, Π. Καλδῆς 3, Ρ. Κτιστάκ. 5, Κος Χ. 50, Θαυμασταὶ Μ. Ρ. Σ. 200. Ἀνώνυμα 320.	***Ὀλ. Καντιώτη:*** 4162 — ***Δὶς Σταματοπούλου:*** 2960 — ***Εὔα Σάντρη:*** 2624 — ***Σ. Δάμπη:*** 2329 — ***Ἐλ. Ἀφεντάκη:*** 2139 — ***Μ. Κολυβᾶ:*** 1563
Σύνολον 6059	***Σύνολον*** 5630	

ΘΑΥΜΑΣΤΑΙ ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΝΑ ΨΗΦΙΣΕΤΕ! Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΑΝΕΒΛΗΘΗ ΚΑΤΟΠΙΝ ΠΟΛΛΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΝ ΔΙΑ ΤΟ 54ον ΦΥΛΛΟΝ ΜΑΣ ΑΝΥΠΕΡΘΕΤΩΣ!

Ἐφήμερες Μπαλάντες

ΣΤΕΡΝΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

—Τζ...ζ... ζ...

Σ' ἀπόμερο δεντράκι εὐωδιασμένου κήπου ἕνας φλύαρος τζίτζικας ἀφίνει τὸ στερνό του τραγοῦδι δίνοντας σὲ δαὖτο τὸν πειὸ γλυκό σκοπὸ γιὰ νὰ ζωγραφίσῃ πιστότερα τὴ ζωὴ ποῦ σὲ λίγο μὲ λύπη ἀφίνει.

Πόσο ὡραῖος εἶνε ἕνας τέτοιος θάνατος, χωρὶς λύπη κι' ὀδύνη. Τὴν ὥρα ποῦ εἶνε κανεὶς βυθισμένος σε μιὰ χαρὰ ἀφάνταστη, τὴν ὥρα ποῦ βλέπει νὰ πέρνουν σάρκα καὶ ὀστὰ τὰ μελίγλυκα ὄνειρά του ποῦ χρόνια τώρα ἔπλαθε, τὴν ὥρα αὐτὴ νὰ τοῦ φεύγῃ ἡ ζωὴ σὰν τὴν ἀνάλαφρη αὔρα ποὔρχεται νὰ ξεψυχήσῃ στὴν μυρωμένη ἀγκαλιὰ τῆς τριανταφυλλιᾶς..

—Τζ... ζ... ζ... ζ... ζ...

Εἶνε τὸ κύκνειο ᾆσμα τοῦ ἀκούραστου τραγουδιστὴ τῶν καλοκαιριάτικων μεσημεριῶν γιὰ τὴ ζωὴ ποῦ χάνει.

—Τζ...τζ...ζ...ζ...

Εἶνε τὸ ὕστατο χαῖρε τοῦ αὐτοδίδακτου αὐτοῦ μουσουργοῦ.Εἶνε τὰ τελευταῖα του γλυκόλογα ποῦ κατευοδώνει τὴ χαρὰ ποῦ πιστὰ τοῦ συντρόφευε τὴ μικρόχρονη ζωή του.

—Τζ...ζ...ζ...ζ...

Ἄκου! ἄκου αὐτὲς εἶν' ἡ στερνὲς στροφές του σὲ λίγο πεθαίνει, δὲν θὰ ψάλλῃ πιά..«Τζ..ζ..ζ..Πόσο γλυκειὰ εἶν' ἡ ζωὴ τὴν ὥρα ποῦ τὴ χάνω! εἶν' ἄστραμμα γιὰ μένα εἶνε, μιὰ λαμπερὴ ἀχτίδα ποῦ σβύνεται προτοῦ καλὰ φωτίσῃ τὴ ροδοστρωμένη στράτα μου· αὐτ' εἶνε ἡ ζωή.

«Ἕνα σονέττο εἶνε ἡ ζωή, πουλιῶν λαρυγγισμοί, ἀνέμου θρόϊσμα ἀλαφρό, ψυθιρισμοὶ ἀγγέλων, οὐράνια μελοδία ψηλὰ στὸν οὐρανὸ ἀπὸ τὰ Χερουβεὶμ· αὐτ' εἶνε ἡ ζωή.

«Ὄνειρο ποῦ γοργὰ περνάει ἀπὸ μπρός μου, ὄνειρο χιμαιρικό. Πανόμορφο ροδόσκασμα μυριοχρωματισμένο ἀνοιξιάτικης αὐγῆς. Διαμαντοστάλαχτη δροσιὰ ποῦ ξεψυχάει ἀμέσως στὴν πρώτη τοῦ ἥλιου ἀχτίδα· αὐτ' εἶνε ἡ ζωή.»

«Εἶν' ἕνα πέρασμα γοργὸ τοῦ δροσεροῦ τοῦ μπάτη ἀπὸ πανώρια λούλουδα χιλιοευωδιασμένου.—Πολλὲς ὅμως φορὲς τὸ ἀεράκι αὐτὸ τὸ μοσχομυρισμένο τυχαίνει νὰ διαβαίνῃ ἀπὸ λουλούδια ποὔχουνε ἄσχημη μυρουδιά, κι' αὐτὴ ναι ἡ ἀντίθετη ὄψη τῆς ζωῆς, ἡ ὄψη ἡ δυσάρεστη, ἡ ὄψη ἡ θλιβερή· αὐτ' εἶνε ἡ ζωή.»

«Τὴν ὄψη της ὅμως αὐτὴ ἀδύνατο νὰ νοιώσω,τὴν νοιώθουν μόνον ὅσοι ζοῦν ἀπ' τὸ λουλοῦδι πιὸ πολύ.»

«Γιατί κ' ἐγὼ νὰ μὴ μπορῶ περισσότερο νὰ ζήσω, κι' ἔτσι νὰ νοιώσω πιὸ καλὰ τὴ γλύκα τῆς ζωῆς ὅπου τήνε πλουτίζουν ἡ ἀποθυμιά, ἡ λύπες κ' οἱ πόνοι; Γιατί ἡ χαρὰ χωρὶς τὴ λύπη μοιάζει λουλοῦδι ὤμορφο μὲ δίχως μυρουδιά· λένε. καὶ θἆνε ἀλήθεια, πῶς τὸ μέτρο τῆς χαρᾶς εἶνε,αὐτὴ ἡ λύπη·χαρὰ καὶ λύπη, πόνος καὶ χαρὰ αὐτ' εἶνε ἡ ζωή.

«Πόσο θέλω νὰ ζήσω, νὰ ζήσω πιὸ πολύ. Στάσου ζωή, μὴ φεύγεις· μεῖνε πάντα σιμά μου, κ' ἐγὼ φτωχὸς τραγουδιστὴς αἰώνια θὰ σοῦ ψάλλω ὁλόγλυκα τραγούδια μὲ μαγικὸ σκοπό· μεῖνε κι' ἐγὼ ἀκούραστα, θὰ σοῦ ὑμνῶ τὰ τόσα κάλη σου, ὢ μεῖνε. ὢ ζωὴ γιατ' ἄλλονε τραγουδιστὴ λαλίστερ' ἀπὸ μένα στὴν πλάσι σὲ θὰ βρῇς.»

«Ἀχ! φεύγεις, φεύγεις ναὶ κακιὰ καὶ δὲν ἀκοῦς μὰ στάσου, στάσου...ἀκόμα»

«Μει...νε...μει...νε...ὦ...ζωή...»

Κι' ὁ φλύαρος ὁ Τζίτζικας ξεψύχησε κι' ἔπεσε στὴ τριανταφυλλιὰ ποῦ κάτ' ἀπ' τὸ δεντράκι ξεπρόβαλλε δειλά. Τὸ φλύαρο τιτίβισμα κόπασε μονομιᾶς κι' ὁ κῆπος ὅλος σὰν βουβὸς ἀπόμεινε χωρὶς χάρι καμιά, ἐνῶ ἄστραφτε πίσω ἀπτὰ βουνά: Μήνυμα γιὰ τὰ πρωτοβρόχια ποῦ φτάνουν..

Ροδοφ. Ἀγκαθιώτης

Συνεργασία Φιλολογ. Συλλόγων

(Ἀπτὸ σημερινό μας φύλλο θὰ δημοσιεύομε ἔργα τῶν μελῶν τοῦ καλοῦ Συλλόγου «Παλλὰς Ἀθηνᾶ» ποῦ θριαμβεύει ἤδη παντοῦ διότι ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐκλεκτοὺς νέους μὲ εὐγενῆ αἰσθήματα καὶ τάσεις πρὸς κάθε τι καλόν, Τὰ «Πανελλήνια» ἐγνώρησαν διὰ τῶν στηλῶν των εἰς τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τὸν ἐκλεκτὸν Σύλλογον τῆς «Παλλάδος» ἡ ὁποία καὶ ἔχει πολλὰς πιθανότητας νὰ ἐπιτύχῃ καὶ εἰς τὸν Διαγωνισμόν μας ἐκτιμήσεως).

ΚΡΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

Προσφέροντας στὶς ἀγαπητὲς ἀναγνώστριες τῶν «Πανελληνίων» τὰ παρακάτω διεθνῆ αὐθεντικὰ γνωμικά, λυποῦμαι προκαταβολικῶς κατάκαρδα, γιατί... εἶνε ὅλα τόσο ἀχάριστα πρὸς τὶς γυναῖκες...

Οἱ Ἄγγλοι, λέγουν. Ἂν ὁ ἄνθρωπος χάσῃ μιὰ γυναῖκα καὶ ἕνα λεπτό, θὰ λυπηθῇ διότι ἔχασε τὸ λεπτό.

Οἱ Γάλλοι: Ἕνας ἄνδρας ἀπὸ ἄχυρο ἀξίζει ὅσο μιὰ γυναῖκα ἀπὸ χρυσάφι.

Οἱ Γερμανοί. Δύο μόνον καλαὶ γυναῖκες ἦσαν εἰς τὸν κόσμον ἡ μία ἀπέθανεν ἡ ἄλλη δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ.

Ὁ Σκῶτος. Τὸ καλλίτερον πρᾶγμα εἶναι νὰ μὴν ἔχει κανεὶς σύζυγον, κατόπιν ἔρχεται νὰ ἔχει σύζυγον καλήν.

Ὁ Ἰσπανός. Ἂν τὸ σῶμα τῆς γυναικὸς ἦτο ἀνάλογον μὲ τὰς ἀρετάς της θὰ ἤρκει ἡ φλοῦδα μιᾶς φακῆς διὰ νὰ τὴν ντύσει κανένας!

Ὁ Πέρσης. Ἡ γυναῖκα καὶ τὸ μαχαῖρι εἶναι καλὰ μόνον ἀπὸ μακρυά.

Ὁ Ἰταλός. Ὅποιος λέγει «γυναῖκα» λέγει ζημία.

Τὸ ρεκὸρ τὸ ἔχει τὸ Ρωσσικὸ γνωμικό, σᾶς τὸ προσφέρω:

Ἂν ἔδειρες τὴν γυναῖκα σου τὸ πρωῒ μὴν λησμονήσεις νὰ τὴν ξαναδείρῃς τὸ μεσημέρι.

Δύο γυναῖκες ἀποτελοῦν μίαν συναναστροφήν, τρεῖς μίαν κόλασιν.

Ὅπου δὲν μπορεῖ νὰ χωρέσῃ ὁ διάβολος χώνεται ἡ γυναῖκα.

Ὅσο περισσότερο δέρνεις τὴν γυναῖκα τόσο περισσότερο ἐξασφαλίζει τὴν εὐτυχία σου.

(Ἀπτὸ Γαλλικὸ) ***Γεώργ. Νόνης***
«Παλ. Ἀθ.»

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Ἐὰν ὁ ἄγγελος τοῦ καλοῦ θριαμβεύσῃ, ὁ διάβολος ὡρισμένως θὰ γίνῃ... ἐρημίτης...

Πάντοτε γνώριζε, ὅτι ἡ προφύλαξις εἶναι ἡ μήτηρ τῆς ἀσφαλείας.

Ὅταν φιλοσοφήσουν ἡ γυναῖκες, ὡρισμένως ὁ ἥλιος... θ' ἀλλάξῃ τὸ δρόμο του!

Πολὺ φοβερὸ δῶρο γιὰ τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἡ μνήμη!

Ὅταν πληρώνῃ κανεὶς τὴν σιωπὴν ἑνὸς ἀνθρώπου, εἶναι τὸ ἴδιον σὰν νὰ παραδίδεται εἰς τὴν διάκρισίν του.

«Π. Ἀθηνᾶ» HOLKER MADSEN

ΤΑ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ» ΕΙΣ Κ)ΠΟΛΙΝ

Τὰ Ἀρτεμίσια τοῦ 1922

Τὴν Κυριακὴν 14 καὶ Δευτέραν 15 Αὐγούστου διεξήχθησαν τὰ «Παγκωνσταντινοπούλεια Ἀρτεμίσια» εἰς τὸ Στάδιον τοῦ Ταξειμίου. Καὶ ἰδοὺ μετὰ παρέλευσιν τόσων αἰώνων οἱ Ἑλληνικοὶ ἀγῶνες τοῦ ἀρχαίου Βυζαντίου ἀνέζησαν εἰς τὸν Στῖβον τοῦ Ἄρεως. 175 ἀθληταὶ ἀντιπροσωπεύοντες 15 ἀθλητικὰ Σωματεῖα τῆς πόλεώς μας προσέδωσαν εἰς τὰ ἀναβιώσαντα Ἀρτεμίσια τὴν αἴγλην τῶν μεγάλων ἀγώνων τοῦ παρελθόντος καὶ ὁ συρρεύσας πρὸς θέαν κόσμος ὑπέμνησε τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ὁ ἑλληνισμὸς ἀπὸ χιλιάδων ἐτῶν τρέφει πρὸς τὸν ἀθλητισμόν.

Οἱ ἀγῶνες διεξήχθησαν μὲ μεγάλην τάξιν καὶ ἱκανότητα χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς Συμμαχικῆς ἀστυνομίας. Πολὺ δὲ πλῆθος ἔσπευσε νὰ θαυμάσῃ τοὺς Ἕλληνας ἀθλητάς. Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων ἦσαν καὶ ὁ Α'Γραμματεὺς τῆς Ἑλλ. Ἁρμοστείας κ. Σ. Λιάτης, ὁ ταγματάρχης Σακέττας, ὁ ἐπίατρος Στουπάθης,ὁ κ.Λ. Ζαρίφης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῆς ἀνωτέρας τάξεως τῆς πόλεώς μας.

Γενικὰ ἀποτελέσματα

1) ***Ἅλμα ἁπλοῦν ἄνευ φορᾶς.*** 1ος Μαρούλης Ἰωάν. 2, 72 1]2 μέτρα. 2ος Μαυρομάτης 2.70 μέτρα. 3ος Α. Τζαζόπουλος 2.66 μέτρα.

2) ***Ἅλμα εἰς ὕψος ἄνευ φορᾶς.*** 1ος Ἀμηρᾶς 1,34 μ. 2ος Μαρούλης 1.30 μ. 3ος Τζαζόπουλος 1.28 μέτρα.

3) ***Ἅλμα ἁπλοῦν μετὰ φορᾶς.*** 1ος Στάγγος 5.67 μέτρα 2ος Γεωργιάδης 5.51 μέτρα 3ος Στανίτσας 5.42.

4) ***Ἅλμα εἰς ὕψος μετὰ φορᾶς.*** 1ος Ἀμηρᾶς 1.59. μέτρα 2ος Μάκρας 1. 56 μέτρα 3ος Τζαζόπουλος 1.50.

5) ***Ἅλμα τριπλοῦν μετὰ φορᾶς.*** 1ος Στάγγος 11.86 μέτρα 2ος Μωραΐτης 11.43 3ος Καγκελίδης 11.40 μ.

6) ***Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ.*** 1ος Τζαζόπουλος 3]5 μ, 2ος Καγκελίδης 2,85 μ. 3ος Ἀναστασιάδης 2.75 μέτρα.

7) ***Λιθοβολία.*** 1ος Καγκελίδης 16.63 μέτρα 2ος Καλπακτσόγλου 16.16 μ. 3ος Σταυρόπουλος 15.36 μέτρα.

8) ***Σφαιροβολία.*** 1ος Παπαγρηγοράκης 10.52 μ. 2ος Φραγκάκης 10.47 3ος Καλπακτσόγλου 10.24 μέτρα.

9) ***Δισκοβολία Ἑλληνική.*** 1ος Φραγκάκης 30.80 μ. 2ος Μαρούλης 27.88 3ος Στανίτσας 26.73 μέτρα.

10) ***Δισκοβολία ἐλευθέρα.*** 1ος Φραγκάκης 33.85 μ. 2ος Μαρούλης 31. 47 μ. 3ος Ἱερεμιάδης 29.26 μ.

11) ***Ἀκοντισμὸς Ἑλληνικός.*** 1ος Βουρβούρογλου 41.45 2ος Φραγκάκης 40. 45 μέτρα 2ος Φραγκάκης 40. 25 μέτρα 3ος Σωτηρίου 35. 23 μέτρα.

12) ***Ἀκοντισμὸς ἐλεύθερος.*** 1ος Βουρβούρογλου 42. 80 μ , 2ος Μαρούλης 41.60, 3ος Φραγκάκης 38, 93 μέτρα.

13) ***Δρόμος 100 μέτρων.*** 1ος Σταυρίδης 12'' 2ος Ζουμπούλογλου 3ος Στανίτσας.

14) ***Δρόμος 5.000 μέτρ.*** Εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦτο 1ος Καροῦσος εἰς 17' 7''. 2ος Ἀθανασιάδης, 3ος Ἰωνᾶς.

15) ***Δρόμος 10.000 μ.*** Εἰς τὸ κυριώτερον τοῦτο ἀγώνισμα ἀνεδείχθη νικητὴς ὁ νεαρὸς Καροῦσος πάλιν (τοῦ φοβερωτέρου του ἀντιπάλου Ἀθανασιάδου λιποθυμήσαντος εἰς τὸ μέσον τοῦ δρόμου) διανύσας τὰ 10.000 μ. εἰς 36' 36'', ἀποθεωθεὶς ὑπὸ πάντων.

Ὁ κ. Λ. Ζαρίφης τοῦ προσέφερε ἀργυροῦν κύπελλον. ***Ι. Φερμάνογλους***

Διαλεχτὰ Διηγήματα

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΥΠΟ MAX HALBE

Ὁ ἥλιος τρέχει στὸν ἀσυννέφιαστο οὐρανό. Εἶναι μιὰ φθινοπωρινὴ φωτεινὴ ἡμέρα. Μαθίλδη, βλέπεις ἐκείνη τὴ βαθυγάλαζη κορδέλλα στὸν ὁρίζοντα;

Ὁ ἀέρας εἶναι διαφανὴς σὰν τὸ κρύσταλλο. Οὔτε ἕνα συννεφάκι στὸ γαλανὸ οὐρανό. Ὅλα ἡσυχάζουν. Ἐπεράσανε ἡ ζεστὲς ἐκεῖνες ἡμέρες τοῦ Μαΐου, ἐπέρασε ἐκείνη ἡ καλοκαιριάτικη λάβα, ποὺ ἔπνιγε τὴ φύση...

Πάρε τὸ χέρι ἀπ' τὰ μάτια σου, Μαθίλδη, ἀπ' τὰ αἰνιγματικὰ ἐκεῖνα μάτια ποὺ μέσα τους ἐβυθίσθηκε τὸ μυστικό μου καὶ κύτταξε στὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντα.

Τὴ γνωρίζεις λοιπὸν αὐτὴ τὴν κορδέλλα; Γιὰ κύτταξε μὲ προσοχή! Σκέψου λιγάκι! Δὲ θὰ ἰδῇς ποτέ σου παρόμοιο πρᾶγμα. Ἐκεῖ κάτου εἶναι ἐκεῖνο ποὺ οἱ δυό μας ὑπήρξαμε μιὰ φορά.

Ἡ δική μας ἄνοιξη καὶ τὸ καλοκαῖρι μας, ἡ ἀνθοβροχὴ καὶ ἡ φρίκη τῆς καταιγίδας, ὁ θόρυβος τῆς θύελλας καὶ τ' ἀηδονιοῦ τὸ τραγοῦδι, τ' ἀργυρόηχα γέλοια μας καὶ τ' αὐλακιοῦ τὸ μουρμούρισμα στὴν ἡσυχία τῆς καλοκαιριάτικης νύχτας, ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἔχθρα μας, ὅλα αὐτὰ εἶναι ἐκεῖ κάτου καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμα, ποὺ μόνον οἱ δυό μας ξέρουμε. Κανένας ἄλλος. Οὔτε καὶ τὰ παιδιά μας, ποὺ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔξω ἀγωνίζονται τὸν ἀγῶνα ποὺ μιὰ φορὰ κι' ἐμεῖς, ὅταν εἴμαστε σὰν κι' αὐτά, ἀγωνισθήκαμε.

Δὲ μιλᾶς καθόλου, ἀλλὰ γελᾶς κουνώντας τὸ κεφάλι σου μὲ τὰ ξανθὰ μαλλιά μὲ τὰ ὁποῖα—γιὰ θυμήσου το—ἕνα σωρὸ φορὲς μοῦ κουκούλωνες τὸ πρόσωπο. Καὶ τώρα βλέπω μέσα σ' αὐτὰ τὰ μετάξινα μαλλιά σου, τόσες πολλὲς ἀργυρὲς κλωστές! Πόσο πολὺ ἐγέλασες ὅταν στὰ μαλλιά σου ἀνεκάλυψα τὴν πρώτη ἄσπρη τρίχα! Καὶ θυμᾶμαι, πῶς μοῦ ἔδωσες ἕνα φιλὶ μὲ τὰ κόκκινα, σὰν τὸ κεράσι χείλη σου.

Μὴ μοῦ παίρνεις τὸ στόμα σου! Εἴμαστε μόνοι μέσα στὸν κῆπο ἀπὸ τὸν ὁποῖον μποροῦμε νὰ βλέπουμε τὴ βαθυγάλαζη κορδέλλα στὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντα. Εἴμαστε μόνοι καὶ κανένας δὲ μᾶς ἀκούει, τὰ δέντρα εἶναι τόσο πολὺ ἥσυχα... τὰ λουλούδια ἀνθίζουν σιωπηλά, σκορπώντας γύρω τους μιὰ δυνατὴ μυρουδιά. Ὁ ἀέρας δὲ χαλάει τὴν ἡσυχία τῆς βατομουριᾶς, ποὺ εἶναι στὸ δρόμο...

Τί ἡσυχία ποὺ βασιλεύει! Ἀκούγονται μόνο τὰ κακόηχα κελαϊδίσματα τῶν σπουργιτιῶν ἀπάνου στὰ κεραμύδια καὶ τὴν ἑκατόχρονη γέρικη φλαμουριά.

Μποροῦμε νὰ κουβεντιάζουμε.Τὰ ἄλλα πουλιὰ ἐφύγανε καὶ πήγανε στὰ θερμὰ κλίματα. Ἀκόμα καὶ τὸ ζευγάρι τῶν πελαργῶν, ποὺ ὅλο τὸ καλοκαῖρι μᾶς ξεκούφανε μὲ τὰ παράξενα ξεφωνητά του.

Ἡσυχία παντοῦ. Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀκούγεται ὁ χτύπος ἑνὸς ἀχλαδιοῦ, ποὺ πέφτει σὴν κιτρινισμένη πρασινάδα καὶ κατόπιν πάλι ἡσυχία. Ὁ ἥλιος κοντεύει νὰ βασιλέψῃ. Μαθίλδη, ἔλα πειὸ κοντά μου γιὰ νὰ ἰδῇς τὸν ἥλιο, ποὺ μοιάζει μ' ἕνα μεγάλο κόκκινο μάτι καὶ κρύβεται πίσω ἀπ' τὰ βουνά. Μαθίλδη, βλέπεις πῶς ὁ ἥλιος βασιλεύει σιγὰ σιγά; Ὕστερ' ἀπὸ λίγο θὰ ἔχῃ χαθῇ. Βλέπεις τὴ βαθυγάλαζη κορδέλλα στὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντα; Ἐκεῖ κάτου βασιλεύει ὁ ἥλιος. Ἐκεῖ ὅπου ἐθάψαμε τὰ νειᾶτα μας, τὴ ζωή μας... Ἐκεῖ θὰ κοιμηθῇ ὁ ἥλιος μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους ποὺ τόσο πολὺ ἀγαπήσαμε. Ὕστερ' ἀπὸ μιὰ ὥρα θ' ἀρχίσῃ νὰ σκοτεινιάζῃ γύρω μας. Μιὰ ὥρα ἔχουμε ἀκόμα Μαθίλδη!

Πήγαινε νὰ φέρῃς μιὰ μποτίλια κρασὶ καὶ δυὸ πράσινα ποτήρια γιὰ νὰ πιοῦμε εἰς ὑγείαν τοῦ ἡλίου.Νἀφέρῃς ἀπὸ τὸ κρασὶ ποὺ ἔβαλε ὁ πατέρας μου τὴ χρονιὰ ποὺ ἐγεννήθηκα.Τὸ κρασὶ αὐτὸ εἶναι συνομήλικό μου.Ἦρθε ὁ καιρὸς νὰ τὸ πιοῦμε.

Ἡσυχία ! Καὶ τί εὐωδιὰ σκορπίζουνε τὰ λουλούδια στὰ μέσα τοῦ Σεπτέμβρη. ¡Πόσες φορὲς δὲν ἐξαπλώθηκα ἀπάνου σ' αὐτά, ὅταν ἤμουνα μικρὸ παιδί. Τί ὡραῖα ποὺ ἔπαιζαν ἀναμεταξύ τους, στὸ φύσημα τῆς ἀνοιξιάτικης αὔρας ! Καὶ ἡ τριανταφυλλιὰ ἦταν τότε ἀνθισμένη...

Ἀλλὰ τί βλέπω; Ἕνα τριαντάφυλλο—τὸ τελευταῖο ἴσως—ἄνοιξε αὐτὴ τὴ φθινοπωρινὴ βραδυά. Τὰ νειᾶτα σου καὶ τὴν ὠμορφιά σου, τριαντάφυλλο, δὲν πρέπει νὰ τὰ χάσῃς στὸν παγερὸ χειμῶνα. Πρέπει νὰ στολίσῃς τὸ στῆθοςτῆςγυναίκαςμουτῆςΜαθίλδης.

Ἔρχεσαι λοιπόν, Μαθίλδη; Ἔφερες κρασὶ γιὰ ν' ἀποχαιρετίσουμε τὸν ἥλιο;

Ἐμπρὸς λοιπόν. Ἂς πιοῦμε τὸ πρῶτο ποτῆρι χαιρετίζοντας τὸ βασίλεμμα τοῦ ἡλίου ποὺ μὲ τῆς ἀδύνατες ἀχτῖνες του χρυσώνει τὴν σκεπὴ τοῦ σπιτιοῦ μας καὶ τὰ φύλλα τῆς φλαμουριᾶς. Ἡ ἀράχνες ἔντυσαν τῆς μποτίλιες μὲ ἕνα λεπτὸ γραμμωτὸ φόρεμα..τὸ κρασὶ αὐτὸ εἶναι συνομήλικό μου. Εἶναι τὸ κρασὶ τῆς ζωῆς μου.

Πάρε, Μαθίλδη, τὸ τριαντάφυλλο αὐτὸ καὶ βάλτο στὸ στῆθος σου. Θυμᾶμαι τὴν πρώτη φορά, ὅταν εἴμαστε νέοι, ποὺ σοῦ ἔβαλα τριαντάφυλλο στὸ στῆθος σου. Ἦτανε ἕνα ἀπόγεμμα τοῦ Ἰουνίου. Ἐγὼ ἤμουνα εἴκοσι χρόνων καὶ σὺ δέκα ὀχτώ. Τὰ τριαντάφυλλα τότε σκορπίζανε μιὰ βαθειὰ μυρωδιά, πειὸ βαθειὰ ἀπ' αὐτή. Ὁ δρόμος τῆς ζωῆς μας ἦτανε κατάφυτος ἀπὸ ἐλπίδες. Τὰ πουλιὰ κελαϊδούσανε τὸ τραγοῦδι τῆς ἀγάπης καὶ καὶ τῆς εὐτυχίας. Τώρα ὅμως ἀρχίζει τὸ σκοτάδι. Τὸ παρελθὸν δὲν εἶναι τίποτε. Τὸ μέλλον εἶναι τὸ πᾶν.

Μαθίλδη, βλέπεις τὴ βαθυγάλαζη κορδέλλα ἀπάνω ἀπ' τὴν ὁποία τρέχει τώρα ὁ ἥλιος; Μὴν κουνᾶς περίλυπα τὸ κεφάλι σου! Ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμο μου, ποὺ βυθίστηκε ἐκεῖ κάτω, ἐσὺ μόνο μοῦ ἔμεινες. Ἔζησες τὴν ἄνοιξι καὶ τὸ καλοκαῖρι μαζί μου. Οἱ φίλοι μας σχεδὸν ὅλοι ἀπέθαναν. Μοῦ ἔμεινες ὅμως ἐσύ. Καὶ ὅσες ἄσπρες τρίχες κι' ἂν δῶ στὰ μαλλιά σου, γιὰ μένα ἐσὺ θὰ εἶσαι νέα, θὰ εἶσαι ἐκείνη, ποὺ ἤσουνα μιὰ φορά. Φοβᾶσαι μήπως μὲ χάσεις; Μὴ λυπᾶσαι καθόλου. Ἐὰν τυχὸν σ' ἀφίνω νὰ εἶσαι βέβαιη ὅτι σὲ λίγο θὰ μ' ἀκολουθήσῃς...Ὁ δρόμος δὲν εἶναι μακρυνός.

Μὴν κλαῖς, Μαθίλδη. Πάρε τὸ ποτῆρι σου νὰ πιοῦμε. Ἡ μποτίλια πρέπει ν' ἀδειάσῃ.

Ἐβίβα, ἥλιε, ἐβίβα. Στὸ καλό!

Μαθίλδη, ἀκούμπισε ἀπάνω μου. Τὰ φύλλα τῶν δένδρων δὲν ψιθυρίζουν..τὸ τριαντάφυλλο στὸ στῆθος σου εὐωδιάζει γλυκά.

Τί εἶπες; Ἂν θὰ ξαναγυρίσουμε! Μὰ τί λόγια εἶναι αὐτά!

Ἡσυχία! Ἡ καμπάνα τοῦ νεκροταφείου χτυπάει. Ἐκεῖ κοιμῶνται οἱ δικοί μας. Μαθίλδη. Θέλουν νὰ μᾶς χαιρετίσουν ἀπὸ τὸ αἰώνιο φῶς; Θέλουν νὰ μᾶς δώσουν ἀπάντησι;... Μυστήριο..,

...Ἡσυχία παντοῦ! Γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀκούγεται ὁ χτύπος ἑνὸς ἀχλαδιοῦ, ποὺ πέφτει στὴν κιτρινισμένη πρασινάδα καὶ ὕστερα πάλι δὲν ἀκούγεται, Μαθίλδη. Οἱ νεκροὶ κοιμῶνται βαθειά.

Β. ΚΟΡΘΟΣ

Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗΣ
(Ὑποψήφ. Ἡρακλείου) Ψῆφοι 106

Ἀναμνήσεις καὶ ἀκούσματα

ΜΙΑ ΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΜΟΥ

ὑπὸ *Δ. Γρ. Καμπούρογλου*

Ἤμουν μικρὸ παιδάκι ὅταν ἐφυλακίσθην ἐπὶ 6 λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἡ φυλάκισίς μου αὐτὴ ἦτον ὅλως ἀπροσδόκητος καὶ ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐννόησα, θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἶναι καὶ πολὺ θελκτική.

Ὑπεσχέθην κάποτε νὰ περιγράψω τὴν ἐμφανισθεῖσαν κατὰ τὸ ἔτος 1864 εἰς τὰς Ἀθήνας νεαρωτάτην Ἰταλίδα ὑψήφωνον Ἀδελίναν Ἀλφάνο.

Ἀλλὰ πῶς νὰ τὴν περιγράψω, ἀφοῦ τότε ἤμουν παιδάκι, πρόκειται δὲ περὶ μιᾶς ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας γυναῖκας τῆς μεσημβρινῆς Ἰταλίας;

Σὰν ὄνειρο ἐνθυμοῦμαι τὸ ὑψηλόν, εὐθυτενὲς καὶ εὔγραμμον παράστημά της. Τὰ κατάμαυρα μαλλιὰ καὶ ματόφρυδά της τὸ ὠχρόλευκον καὶ ἐλαφρὰ ροδιζόμενον εἰς κάθε παραπάτημα...τῶν ἄλλων πρόσωπόν της. Τὴν ἀδοκίμαστον γλύκα ποὺ ἕνα στοματάκι σοῦ ἐξηκόντιζε μαζὶ μὲ μιὰ λάμψιν ἀλαβάστρου..

Σὰν ὄνειρον τὴν ἐνθυμοῦμαι καὶ ὄνειρον ἦτο.

* * *

Τέλος πάντων, ἕνα ἀπόβραδον, ποὺ ἦτο κάποια συγκέντρωσις θαυμαστῶν καὶ φίλων της εἰς τὸ σαλόνι, νὰ ποῦμε, τοῦ θεάτρου τοῦ Μπούκουρα, ἔτυχε νὰ εἶμαι κι' ἐγὼ μαζὺ μὲ τοὺς γονεῖς μου.

Ἐνῷ ὅμως αὐτοὶ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἦσαν ἀπησχολημένοι εἰς συνομιλίας μαζί της—τοὺς εἶπε μάλιστα καὶ ἕνα Ναπολιτάνικο τραγουδάκι—ἐγὼ ἔπαιζα τὸ κρυφτὸ μὲ ἄλλα δύο-τρία παιδάκια εἰς τὸν πρὸ τῆς αἰθούσης αὐτῆς διάδρομον.

Ἦλθεν ἡ σειρά μου νὰ κρυφθῶ κι' ἐγὼ γιὰ νὰ μὲ βροῦν τὰ ἄλλα παιδιά.

Κατέφυγα λοιπὸν τρεχᾶτος εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ κρύφθηκα πίσω ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν Ἀδελίνα. Αὐτή, σὰν ἔμαθε περὶ τίνος πρόκειται ἐσηκώθη εὐθὺς ἀπὸ τὴν θέσιν της, ἀνεσήκωσε λίγο τὸ κρινολῖνο της καὶ μὲ ἐσκέπασεν ἀπὸ κάτω.

Ποῦ νὰ μὲ βροῦν τὰ παιδιὰ ἐκεῖ καπλακωμένον!

Ἀπελπίσθησαν λοιπόν, ἐπείσθησαν ὅτι δὲν εἶμαι ἐκεῖ μέσα, ἔφυγαν καὶ διευθύνθησαν γιὰ νὰ μὲ εὕρουν, εἰς τὰ δωμάτια τοῦ Ἐπιστάτου.

Τότε ἡ Ἀδελίνα ἀνασήκωσε πάλι λίγο τὸ κρινολῖνο της κ' ἐγὼ βγῆκα ἀπὸ κεῖ μὲ τὰ τέσσερα. κατακόκκινος καὶ καταϊδρωμένος ἀπὸ τὸν περιορισμόν μου εἰς τὸ πρωτοφανὲς αὐτὸ κελλὶ εἱρκτῆς.

Δὲν εἶδα πῶς νὰ φύγω!

Ἀφοῦ δὲ ἔτριψα τὰ μάτια μου λίγο,γιὰ νὰ συνηθίσουν τὸ φῶς, παρετήρησα ὅτι ὅλοι μὲ κύτταζαν καὶ ἦσαν ξεκαρδισμένοι στὰ γέλια.

Κατέφυγα λοιπὸν ντροπιασμένος κοντὰ στὴν μητέρα μου.

Αὐτὴ μὲ χάϊδεψε καὶ μὲ καθησύχασε λέγοντας μου.ὅτι γιὰ ἄλλο πρᾶγμα γελοῦν: γιὰ ἕνα ἀστεῖο ποὺ εἶπε κάποιος.

Ἔλαβα θάρρος τότε, ἡσύχασα καὶ εἶπα στὴν μητέρα μου σιγὰ σιγά, τεντόνωντας τὰ μάτια τῆς ἀπορίας μου:

—Μὰ δὲν κρυόνουν, μαμά, αὐτὲς ἡ γυναῖκες! ;...

Καὶ ἔφυγα.

Ἡ ἀπορία μου ὑποκώφως διαδοθεῖσα, ἐπέφερεν μετ' ὀλίγον αἰφνιδίαν καὶ γενικὴν ἔκρηξιν. Ἕως ἔξω ἀκούσθηκαν τὰ γέλια των.

Δ. ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥΣ

Ὁ κρυφὸς πόνος ἔχει πειὸ ἀξία ἀπὸ φανερό. Α. Χλωμός.

Ἡ Ξένη Λογοτεχνία

Η ΕΠΙΟΡΚΗ

Τοῦ Τσεχοσλοβάκου
HUGO G'U'RTLERS

...Ὁ Νιγκάο κι' ἡ Ἐβελίνα ἀγαπιόντουσαν, τρελλά, ἀπὸ μικρὰ παιδιά.

Ὁ Νιγκάο ἤτανε δεκαννηὰ χρονῶν κι' ἡ Ἐβελίνα δεκαοχτώ.

Οἱ γονεῖς τους κι' ὅλο τὸ χωριὸ τοὺς ξέρανε καὶ τοὺς συμπαθοῦσαν πολύ. Καὶ πρὸ πάντων οἱ γέροι, ποὺ, βλέποντάς τους νὰ πηγαίνουν μαζὶ ἀκουμπισμένους ὁ ἕνας στὸν ἄλλον, χαιρόντουσαν, καὶ τοὺς καμάρωναν σὰν νᾶταν παιδιά τους.

Κι' ὁ Νεγκάο μὲ τὴν Ἐβελίνα, μόλις τοὺς ἔβλεπαν, τοὺς φιλοῦσαν μὲ σεβασμὸ τὸ χέρι, κι' ἄκουγαν τὴς συμβουλὲς ποὺ τοὺς ἔδιναν γιὰ τὴν εὐτυχία τους.

...Κι' οἱ δυό τους, ἀνυπόμονα περιμένανε, τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ παντρευόντουσαν.

Κι' ἔπλαθαν, ἔπλαθαν ὄνειρα... Μὰ ὁ Νεγκάο ἔπρεπε νὰ τελειώσῃ τὸ στρατιωτικό.

Ἡ φρικτὴ μέρα ποὺ ὁ Νεγκάο ἔπρεπε νὰ πάῃ νὰ ὑπηρετήσῃ τὴ θητεία του ἔφτασε. Ἐκαλεῖτο ἡ κλάση του. Ἔπρεπε κι' αὐτὸς γιὰ κάμποσο καιρὸ νὰ βοηθήσῃ τὴν Πατρίδα του.

* * *

—Θὰ μὲ ξεχάσῃς τώρα ποὺ θὰ πάω στρατιώτης, Ἐβελίνα μου; Θὰ μὲ ξεχάσῃς; τῆς ἔλεγε δακρύζοντας.

—...Τί λές! ἀγαπημένε μου; Ἐγὼ νὰ σὲ ξεχάσω; Ποτές!! Ποτές!! τ' ἀπαντοῦσε.

—Θὰ μοῦ γράφῃς...συχνά...πολύ..συχνά;

—Θὰ σοῦ γράφω, Νιγκάο μου...συχνὰ πολὺ συχνά...κάθε μέρα.

—Μοῦ τ' ὁρκίζεσαι αὐτό, πῶς δὲ θὰ μὲ ξεχάσῃς; Μοῦ τ' ὁρκίζεσαι.

..Καὶ γονατιστοὶ μπρὸς στὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, ὁρκίστηκαν πῶς ὁ ἕνας δὲ θὰ ξεχάσῃ ποτὲς τὸν ἄλλον.

* * *

Σὲ λίγες μέρες, ὕστερα ἀπὸ κλάμματα κι' ὑποσχέσεις, ἔφυγε γιὰ νὰ πάῃ νὰ γυμναστῇ ὁ Νιγκάο.

Γυμνάστηκε δυὸ-τρεῖς μῆνες, κ' ἔπειτα τὸν ἔστειλαν στὸ Μέτωπο.

Ἔγραφε συχνὰ στὴν Ἐβελίνα του, κι' αὐτὴ τ' ἀπαντοῦσε ταχτικά. Σχεδὸν κάθε μέρα ἐλάβαινε γράμμα της. Ὁ Νιγκάο σκεφτόταν : «Ἐκράτησε τὸν ὅρκο της...»

Μὰ ξάφνου ἔπαψε νὰ λαβαίνῃ γράμμα της. Ἀνησύχησε πολύ. Στενοχωρήθηκε, κι' ἀναγκάσθηκε νὰ γράψῃ στοὺς γονεῖς του....

Μὰ δὲν ἔλαβε ἀπάντηση,

Ἔγραψε πάλι στὴν Ἐβελίνα του, μὰ τίποτα. Καμμιὰ ἀπάντηση.

...Ἡ Στενοχώρια κι' ἡ Ἀπογοήτευση τὸν πῆραν στὴν ἀγκαλιά τους, κι' ἄρχισε νὰ κλαίῃ σὰν μικρὸ παιδί...

Ὅταν μιὰ μέρα ἀπεφάσισε νὰ γράψῃ γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα σ' ἕνα στενό του φίλο, ποὺ ἔμενε στὸ χωριό του.

Σὲ λίγο λάβαινε ἀπάντηση, κι' ἔμαθαινε ὅλη τὴ τρομακτικὴ ἀλήθεια.

«Ἡ Ἐβελίνα σου, τοὔγραφε ὁ φίλος του, ἡ ἀγαπημένη σου Ἐβελίνα, ποὺ τὴν λάτρευες ἀπὸ μικρή, μάθε πῶς παντρέφτηκε. (Ναί!! παντρέφτηκε Νιγκάο μου). Ἐδῶ κι' ἐνάμιση μῆνα, καὶ πῆρε ἕνα πλουσιόπαιδο, ποὔχε ρθῇ στὸ χωριό μας ἀπὸ καιρό. Χτὲς πῆγα καὶ τῆς ἔδειξα τὸ γράμμα σου, ποὺ μὲ παρακαλοῦσες νὰ σοῦ γράψω τί γίνεται, καὶ γιατὶ δὲν σοῦ γράφῃ, καὶ μοὖπε: «Τί νὰ τοῦ κάνω; Μήπως φταίω ἐγώ; οἱ γονεῖς μου!!»

Κι' ὅμως αὐτή, φίλε μου. φταίει. Μόλις πάτησε τὸ πλουσιόπαιδο τὸ πόδι του στὸ χωριὸξετρελλάθηκεμαζίτου,Καὶ σὲ λίγο τὰ φτιάξανε καὶ τὴν πῆρε...»

...Μόλις τὸ διάβασε ὁ Νιγκάο δὲν ἔκλαψε, παρὰ εἶπε. «Ὥστε δὲ κράτησε τὸν ὅρκο της!!;»

...Τώρα ἡ Στενοχώρια κι' ἡ Ἀπογοήτεψη, δὲν τὸν πῆραν πιὰ στὴν ἀγκαλιά τους, μὰ ἡ αἱμοβόρα Ἐκδίκηση τὸν ἔπιασε σφιχτὰ ἀπ' τὸ χέρι...

... Τὴν ἄλλη μέρα εἶχε γίνει ἄφαντος ἀπ' τὸ Σύνταγμά του. Ἐπίθεσις δὲν εἶχε γίνει. Ποῦ εἶχε πάει;..

... Σὲ κάμποσο καιρὸ βρέθηκε στὸ χωριό του. Εἶχε λιποταχτήσει... Ρώτησε ποῦ εἶναι τὸ νέο σπῆτιτῆςἘβελίναςτου,καὶ πῆγε. Μ' αὐτὴ τὸν δέχτηκε πολὺ ψυχρά.. καὶ τοὖπε, νὰ μὴ ξαναπατήσῃ στὸ σπῆτι της.

Τὴν παρακάλεσε. Μὰ τίποτα.

—Ξέχασες τὸν ὅρκο σου;

—Ποιὸν ὅρκο μου; τοὖπε.

—Ψεύτρα!.. Ἐπίορκη!!!

Κείνη τὴ στιγμὴ ἀκούστηκαν χτυπήματα στὴ πόρτα.Ἦταν οἱ χωροφύλακες ποὖχαν μάθει τὴ λιποταξία τοῦ Νιγκάο κι' ἐρχόντουσαν νὰ τὸν πιάσουν.

Ἡ Ἐβελίνα ἡ ἴδια πῆγε κι' ἄνοιξε.

Ὁ Νιγκάο χωρὶς νὰ πῇ λέξη ἀμέσως παραδόθηκε, καὶ ἑτοιμαζότανε νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ, ὅταν ξαφνικὰ ἅρπαξε τὸ πιστόλι ἑνὸς χωροφύλακα, καὶ χωρὶς νὰ προφτάσουν νὰ τὸν ἐμποδίσουν, σημάδεψε κι' ἐπυροβόλησε στὸ στῆθος τῆς Ἐβελίνας κι' ἔπειτα στὸ δικό του...

Μεταφραστής, ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἑλληνικὴ ποίησις

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΕΛΛΑΔΩΝ

Ὑπὸ *Σωτ. Σκίπη*

Τὸ δέντρο τὸ βαθιόρριζο ἂν ξεράθηκε,
πλῆθος ξετίναξε καταβολάδες,
Ποιὸς εἶπε τὴν Ἑλλάδα μας πῶς πέθανε;
Ζῇ καὶ σαλεύει στὶς πολλὲς Ἑλλάδες.
Κι' ἔχει πολλὲς μαλαματένιες κάνουλες
ἡ μαρμαρένια κρήνη,
καὶ τῶν Ἑλλάδων μιὰ ἡ Βασίλισσα:
ἡ Ρωμιοσύνη.
Τὸ κριάρι σὲ βωμὸ θυσίας κι' ἂν σφάγηκεν,
ἔσπειρε τῆς ἀρνάδες τὶς μανάδες.
Ποιὸς εἶπε τὴν Ἑλλάδα μας πῶς πέθανε.
Ζῇ καὶ σαλεύει στὶς πολλὲς Ἑλλάδες.
Στῆς καρυδιᾶς πολλοὶ τ' ἀδρόκλαρα
χωροῦν νὰ κελαδήσουν σπῖνοι,
καὶ τῶν Ἑλλάδων μιὰ ἡ βασίλισσα:
ἡ Ρωμιοσύνη.

Σ. ΣΚΙΠΗΣ

Ὑποψήφιοι Διαγωνισμοῦ μας

ΤΩΝΗΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ
(Ὑποψήφ. Δράμας) Ψῆφοι 223

Κοινωνία καὶ πολιτισμὸς

ΖΗΤΩ Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ!

(Σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία ἕνα ὑπάρχει ἐνδιαφέρον, ὅτι ἀντιγράφηκε πιστὰ ἀπτὴ πραγματικότητα).

...Κ' ἔπινε μπύρα ἡ Κικὴ καὶ ζήτησε ἕνα τσιγάρο ἀπτὸν Πίπη. Κι' ὁ Πίπης χαμογέλασε.

—Γιατὶ γελᾶς;

—Γιατὶ μ' ἀρέσεις ἔτσι, ἀπάντησε. Σὲ θέλω ἐλεύθερο πουλάκι νὰ πετᾶς ὅποτε σοῦ γουστάρει, χωρὶς νὰ δίνῃς σημασία στὶς πετριὲς τῆς Κοινωνίας.

—Μοῦ πάει τὸ τσιγάρο;

—Τὸ ρωτᾶς; Γίνεσαι μ' αὐτὸ Θεά!

Ἡ Κικὴ ἔμπιξε τὰ γέλοια, Κι' ὁ Πίπης τώρα τὴ ρώτησε. —Γιατί γελᾶς;

—Τρελλαίνομαι νὰ βλέπω σκλάβους μου τοὺς ἄντρες!..

—Γκαρσόν! φέρε μπίρες κι' ἕνα πίπερμαν γιὰ τὸ κορίτσι τῆς παρέας ἀπὸ κεῖ. γιατὶ τὸ πικρίζει ἡ μπύρα.

Τό 'πε καὶ τὸ κοράλινο στόμα της εἰρωνεύτηκε μὲ ἕνα σκαστὸ γελάκι πρὸς τὴ δεσποινίδα μὲ τὶς παληὲς ἰδέες.

Ἡ παρέα ἄνοιξε συζήτηση δική της. Ὁ Πίπης κύτταξε λυπημένος τὴν Κικὴ κι' ἐτράβηξε ἕνα πακέτο τσιγάρα ἀπτὴ τσέπη του.

—Μοῦ δίνεις ἕνα τσιγάρο; τοῦ εἶπε ἡ Κική.

Τὴν ὥρα ποὺ τῆς ἄναψε τὸ σπίρτο ὁ Πίπης, μιὰ σαῦρα κύλησε στὸ χῶμα.

—Κάτι περπατάει στὰ πόδιασου·τῆςεἶπε.

—Μὴν ἀνησυχεῖς. Εἶνε ἡ Κοινωνία...

Ἀνατρίχιασε ὁ δύστυχος. Ἡ Κικὴ στενοχωρέθηκε.

Ἐσηκώθηκε πῆρε κάποιον ἀπτὴ παρέα κι' ἔκαμε μιὰ βόλτα στὸ πάρκο.

Ὁ Πίπης βλέποντας τὴν Κικὴ μὲ τὸν ἄλλο ν' ἀπομακρύνεται ἀναστέναξε βαθειά,

Ζύγωναν ξημερώματα.

—Καλὲ ξεχάσαμε πῶς κοιμᾶται κι' ὅλας ὁ κόσμος.

—Χτύπα ξύλο, μὴ «βασκαθῇ ὁ κόσμος σου».φώναξε πειραχτικὰ ἡ Κικὴ κι' ἀφοῦ ἔβαλε τὤνα πόδι στἄλλο ἐξηκολούθησε: Ἐγὼ σᾶς κάνω μιὰ πρόταση: Νὰ κοιμᾶστε τὴ μέρα καὶ νὰ ξυπνᾶτε τὴ νύχτα! Ὤ, ἔτσι θὰ εἴμαστ' ἐλεύθεροι ἀπτὴν ἐπήρεια τῆς Κοινωνίας!

—Δὲν παύεις καϋμένη Κική...

—Κι' ἐγὼ σοῦ λέω Πίπη νὰ πᾶς ἐσὺ γιὰ ὕπνο...οἱ «ἐρωτευμένοι» πρέπει νὰ ξεκουράζωνται στὸν ὕπνο...

—Μπᾶ... φιλοσοφεῖς κιόλας!

—Ἡ Κοινωνία μας δὲ γενάει παρὰ σκουλίκια. Πατῆστε τα ὅσο μπορεῖτε. Λοιώστε τα. Νὰ ἡ φιλοσοφία μου! Γκαρσὸν μπύρες.

—Κική... μιὰ νυχτερίδα...

—Πάρτην κορίτσι μου γιὰ νὰ σ' ἀγαπᾶνε οἱ ἄντρες. Ἐμένα δέ μοῦ χρειάζεται. Πάρε τὴ νυχτερίδα καὶ σφάχτην μὲ χρυσὸ μαχαῖρι· θἄχεις γοῦρι. Κύριοι καὶ Κυρίες ἡ παράστασίς μας τελείωσε.Ἐβίβα. Ἂς κυλήσει ὁ ἀφρὸς στὶς ἀρτηρίες μας. Ζήτω ἡ ζωή! Κι' αὔριο ἐδῶ πάλι ὅλοι ἂν θέλετε.

Κι' ὅλη ἡ παρέα φώναξε πρὸς τὴνΚική:

—Ζήτω ἡ Νέα Γυναῖκα!

Ὁ Πίπης σκούπισε τὰ μάτια του ἀγροικῶντας τὸ ὡραῖο του ὄνειρο νὰ σβύνῃ... Δύο τρεῖς ἀπτὴν παρέα εἶχαν ἀποκοιμηθῆ στὶς καρέκλες..

Βινίκιος

Τὴν ὥρα δὲν τὴν κυττάζω, γιατὶ τρομάζω. Α. Χλωμός.

Εἶνε ὁ τίτλος τοῦ ἀνεκδότου μυθιστορήματος ποὺ ἔγραψε γιὰ τὰ «Πανελλήνια» ...

→ MARIE CORELLI ←

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΘΑΜΕΝΟΥ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ —υπο ΜΕΝΤΟΡΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

»—Ὄχι Καῖσαρ. Σὺ εἶσαι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀγαπῶ καὶ ὄχι τὰ χρήματά σου,

—Τὰ ὡραῖα σου αὐτά λόγια μὲ συγκινοῦν πολὺ καὶ διὰ νὰ σοῦ ἀποδείξω τὴν εὐγνωμοσύνην μου θά σοῦ εἰπῶ ἕνα μικρὸ μυστικὸ: Θυμᾶσαι τὰ κοσμήματα τά ὁποῖα σοῦ ἔστειλα πρὶν νὰ συναντηθῶμεν;

—Ἐρωτᾶς ἄν τὰ ἐνθυμοῦμαι; εἶνε τὰ ὡραιότερα κοσμήματα ποῦ ἔχω.

—Καὶ ὅμως δὲν ἀξίζουν τίποτα ἐὰν παραβληθοῦν μὲ κάτι ἄλλα κοσμήματα τὰ ὁποῖα ἔχω καὶ τὰ ὁποῖα σκοπεύω νὰ σοῦ κάμω δῶρον.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Νίνας ἔλαμψαν ἀπὸ ἀπληστίαν.

—Ὢ δεῖξε μου τα, ἀνεφώνησε. Ἐὰν εἶνε ὡραιότερα ἀπό ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχω τότε ἡ ἀξία των πρέπει νὰ εἶνε ἀμύθητος. Καὶ λέγεις ὅτι θὰ μοῦ τά δώσῃς ὅλα;

—Ναί, ὡραῖα μου, Εἶνε ὅλα ἰδικά σου· δὲν ἔχεις παρὰ νὰ τὰ πάρῃς.

—Ὥστε τὰ διαμαντικά μου θὰ εἶνε τὰ πολυτιμότερα εἰς ὅλην τὴν Νεάπολιν! εἶπε γελῶσα μὲ παιδικὴν ἀφέλειαν. Φαντάζομαι πόσον θὰ μὲ ζηλεύουν ὅλες αἱ γυναῖκες. Ἀλλὰ εἰπέ μου, ποῦ εἶνε ὅλοι αὐτοὶ οἱ θησαυροί; Μπορῶ νὰ τοὺς ἰδῶ—τώρα, ἀμέσως;

—Ὄχι ἀμέσως ἀπήντησα. Αὔριον τὸ ἑσπέρας—τὸ ἑσπέρας τοῦ γάμου μας—θὰ γίνουν ἰδικά σου. Ἐκτὸς τούτου αὔριο τὸ βράδυ θὰ ἐκπληρώσω καὶ μίαν ὑπόσχεσιν τὴν ὁποῖαν σοῦ ἔκαμα πρὸ πολλοῦ. Εἶπες πῶς θὰ ἤθελεςμ'νὰ ἔβλεπες διὰμίαν στιγμὴν χωρὶς τὰ γυαλιά μου,δὲν εἶνε ἔτσι;

—Ναί, ἐψιθύρισε· θέλω νὰ σὲ ἰδῶ ὅπως εἶσαι πραγματικῶς...

—Φοβοῦμαι ὅτι θὰ ἀπογοητευθῇς ὅταν ἰδῇς τὰ μάτια μου, διότι δὲν εἶνε εὐχάριστα εἰς τὴν θέαν.

—Δὲν πειράζει, ἀπήντησεν ἐπιχαρίτως. Θὰ εἶμαι εὐχαριστημένη νὰ τὰ ἰδῶ διὰ μίαν μόνην στιγμὴν. Χαμηλώνομεν καὶ τὸ φῶς διὰ νὰ μὴ τὰ βλάψῃ.

—Καλά, εἶπα, ἀλλὰ ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ζήτημα τῶν κοσμημάτων. Θέλω νὰ τὰ ἰδῇς ὅλα καὶ νὰ ἐκλέξῃς μόνη σου τὰ καλλίτερα. Ἐὰν ἔλθῃς μαζύ μου αὔριο τὸ βράδυ θὰ σοῦ δείξω ποῦ τὰ ἔχω.

—Ὥστε ἔχεις κανένα μυστικὸν κρυψῶνα διὰ νὰ θάπτῃς τοὺς θησαυρούς σου ὅπως οἱ φιλύποπτοι φιλάργυροι;

Ἐμειδίασα.—Πιθανόν, ἀπήντησα. Ὑπάρχουν ἐξαιρετικαὶ περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας δὲν ἔχει τὴν ἐμπιστοσύνην οὐδὲ εἰς αὐτὰς τὰς Τραπέζας ἀκόμη. Κοσμήματα ὅπως ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ σοῦ προσφέρω εἶνε σχεδὸν ἀνεκτίμητα καὶ δὲν θὰ ἦτο φρόνιμον νὰ μάθῃ καὶ ὁ ἄλλος κόσμος τὴν ὕπαρξίν των. Καὶ ἐὰν ἀκόμη, ὅπως λέγεις, εἶμαι φιλάργυρος, ἔγεινα μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ χατῆρι σου, ὥστε τὸ λάθος δὲν εἶνε ἰδικόν μου.

Εἰς ἀπάντησιν μὲ ἀγκάλιασε μὲ τὰ δυό της μπράτσα καὶ μὲ ἐφίλησε εἰς τὸ στόμα χωρὶς νὰ προφθάσω νὰ τὴν ἐμποδίσω.

—Ἀγάπη μου ἐψιθύρησε, βεβαίως τὸ σφάλμα δὲν εἶνε ἰδικόν σου. Σὺ εἶσαι τόσον καλός, τόσον γενναιόδωρος. ὁ κάλλιστος τῶν ἀνθρώπων. Ὑπάρχει ὅμως ἕνα πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μὲ στενοχωρεῖ πολύ...

—Καὶ αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, τί εἶνε; ἠρώτησα.

—Εἶνε ὅτι... ἀλλὰ εἶμαι ἀνόητη, τὸ γνωρίζω, πρέπει ὅμως νὰ σοῦ τὸ εἰπῶ. Λοιπόν, εἶνε ὅτι μοῦ ἐνθυμίζεις τόσον πολὺ τὸν μακαρίτην νὸν Φάβιον. Γνωρίζω βεβαίως ὅτι δὲν ἔχετε καμμίαν ὁμοιότητα, καὶ ὅμως!..

—Ἀλήθεια ἀγαπητή μου, ἀπήντησε, ἡ ἰδέα σου αὐτὴ μὲ βάζει εἰς πολὺ δύσκολον θέσιν. Εἰς τὸ μοναστῆρι ὅταν ἦλθα νὰ σὲ ἰδῶ ἐλιγοθύμισες διότι σοῦ ἐφάνη ὅτι τὸ χέρι μου ὡμοίαζε μὲ τὸ χέρι τοῦ ἀποθανόντος συζύγου σου. Τώρα, εἰς τὴν παραμονὴν τοῦ γάμου μας βλέπω ὅτι ἡ ἀνόητος αὐτὴ ἰδέα ἐπέστρεψε πάλιν. Μήπως τυχὸν νομίζεις ὅτι εἶμαι ὁ Φάβιος;

Καὶ μὲ τὰς λέξεις αὐτὰς ἐγέλασα μεγαλοφώνως.

Ἡ Νίνα ἤρχισε νὰ τρέμῃ ὀλίγον, κατόπιν ὅμως ἐγέλασε καὶ αὐτή.

—Γνωρίζω ὅτι εἶμαι τρελλὴ νὰ σκέπτομαι τέτοια πράγματα, εἶπε. Εἶμαι πολὺ νευρικὴ καὶ αὐτὸ ἴσως εἶνε ἡ αἰτία. Ἄς μὴ ὁμιλήσωμεν πλέον δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα· τὸ θέμα τῶν κοσμημάτων εἶνε περισσότερον ἐνδιαφέρον. Πότε θὰ μὲ πάρῃς νὰ μοῦ τὰ δείξῃς;

Αὔριο τὸ βράδυ. Εἰς τὸ μέσον τοῦ χοροῦ σὺ καὶ ἐγὼ θὰ ἐξαφανισθῶμεν δι' ὀλίγα λεπτά— θὰ ἐπιστρέψωμεν ὅμως πρὶν νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ ἄλλοι τὴν ἀπουσίαν μας. θὰ ἔλθῃς μαζύ μου δὲν εἶνε ἔτσι;

—Βεβαιότατα. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ ἀπουσιάσωμε ἐπὶ πολὺ διότι ἡ καμαριέρα μου θέλει νὰ πακετάρῃ ἐνωρὶς τὸ νυμφικό μου φόρεμα, ἐκτὸς δὲ τούτου πρέπει νὰ ἔχω καιρὸν νὰ τοποθετήσω τὰ κοσμήματα ποῦ θὰ μοῦ δώσῃς εἰς, μέρος ἀσφαλές. Ἄν δὲν ἀπατῶμαι εἶπες ὅτι θὰ μείνωμεν τὴν νύκτα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον καὶ τὸ πρωῒ θὰ ἀναχωρήσωμεν διὰ τὴν Ρώμην καὶ τὸ Παρίσι. Δὲν εἶνε ἔτσι;

—Ναί, ἀπήντησα μειδιῶν μυστηριωδῶς.

—Τὸ μέρος ὅπου ἔκρυψες τὰ κοσμήματά σου εἶνε λοιπὸν πλησίον, Καῖσαρ;

—Ἆ, ναί, πολὺ πλησίον τοῦ ξενοδοχείου μου....

(Ἀκολουθεῖ)

ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΣΕΡΜΠΟΥΛΙΕ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Ο ΚΟΜΗΣ ΚΩΣΤΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΥΠΟ Κ. Δ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μεθυσμένος ἀπὸ τὰ μῦρα, θυμήθηκε τὴς πρῶτες ἀπολαυστικὲς ἡμέρες τοῦ ἐρχομοῦ του ποῦ τὸν εἶχαν κάμει τόσον εὐτυχισμένον. Ἀπ' τὸ ἄλλο μέρος τοῦ ἐξώστου ἔπεφτε ἕνα καθάριο νερὸ μὲ κελάϊδισμα σὲ μιὰ στέρνα, στῆς ὁποίας ἀκριβῶς τὸ μέσον ὑψώνετο ἕνα ἄγαλμα Φαύνου, παληωμένο ἀπ' τὰ χρόνια ποῦ διατηροῦσε ὅμως ἀκόμη τὸ εὔθυμο γέλοιο στὴ μορφή του, Ὁ Θεὸς αὐτὸς μὲ τὰ κερατάκια, ἔσκυβε ἀπὸ τὴ βάση του κι' ἐκύτταζε στὸ νερὸ τὸ ὁμοίωμά του. Ὁ Ζιλμπὲρ ἀκουμπισμένος στὸ μαρμάρινο κράσπεδο κυττοῦσε τὸ ὡραῖο αὐτὸ θέαμα... Καὶ ὁ θόρυβος τοῦ νεροῦ ποῦ ἔπεφτε στὴ στέρνα λὲς κι' ἦταν ἡ πειρακτικὴ καὶ εὔθυμη φωνὴ τοῦ Φαύνου αὐτοῦ ποῦ γελοῦσε.. Τὸ βλέμμα τοῦ μαρμάρινου θεοῦ ἔπεφτε κατὰ προτίμησιν σὲ ἕνα ἄνθος νυμφέας ποῦ ἁπλώνετο μὲ χάρη στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ. Κι' αὐτὸ τὸ λουλοῦδι μιᾶς ἰδανικῆς λευκότητος, φαινόταν στὸν Ζιλμπὲρ τὸ σύμβολο τῆς ἁγνῆς καὶ βαθειᾶς χαρᾶς ποῦ εἰσέρχεται στὴν καρδιά μας ὅταν ὁ Θεὸς κατεβαίνει ἀπ' τὸν οὐρανὸ γιά νὰ κατοικήσῃ μέσα μας... καὶ κάθε στιγμὴ ἐπανελάμβανε μὲ σιγανὴ φωνὴ τὸ ἱερὸ γνωμικὸ τοῦ Βουδισμοῦ: Ἡ αἰώνιος εἰρήνη στὴ λησμονιὰ τῶν λουλουδιῶν!...

Καθὼς περνοῦσε κοντὰ στὴ χλόη ποῦ περιτριγύριζε τὴ στέρνα, τὰ βλέμματά του ἔπεσαν σ' ἕνα σκοῦρο σημεῖο ποῦ ἔκαμε ἐντύπωσι, μεταξὺ τῶν λουλουδιῶν. Ἦταν ἕνα μικρὸ ἀκαλλιέργητο μέρος τὸ περιβολάκι τοῦ Στέφαν...

Σ' ἐκείνη τὴ θέα, ἡ καρδιὰ τοῦ Στέφαν ἐσφίχτηκε, ἔσπευσε δὲ τότε ν' ἀπομακρυνθῇ, καὶ διευθύνθηκε στὴ βόρειο πλευρὰ τοῦ ἐξώστου. Ἀπ' ἐκεῖνο τὸ μέρος, οἱ εὐκάλυπτοι ἔφταναν ὡς τὴ γῆ καὶ ἐκεῖ κοντὰ ἦταν τοποθετημένος ἕνας μπάγκος. Σ' αὐτὸν κάθησε ὁ Ζιλπέρ, καὶ τὰ ἔβαλε μὲ τὸν ἑαυτό του ὅταν εἶδε πῶς τὸν παρακολουθεῖ πάντα τὸ κλαμένο πρόσωπο τοῦ Στέφαν...

«—Ἔ! μάλιστα —εἶπε μέσα του —Αὐτὸ τὸ παιδὶ πρὸ ὀλίγου εἶχε πάλι ἀπελπιστικὴ κρίση καὶ ἴσως αὐτὴ τὴ στιγμὴ κλαίει ἀκόμη ἀκουμπισμένο στὸ τραπέζι τοῦ πύργου του, χωρὶς ἕνα φίλο ποῦ νὰ τὸν παρηγορῇ, νὰ τὸν λυπᾶται καὶ νὰ τὸν ἀναθαρρύνει...Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν εἰμπορῶ νὰ σκουπίσω τὰ δάκρυά του... Πρὸς τί λυιπὸν νὰ ἐνδιαφέρωμαι γι' αὐτόν. Σκοτίζω καὶ κουράζω τὸ νοῦ μου, χωρὶς νὰ βγάζω τὸ παραμικρὸ κέρδος γιὰ κανένα..!»

Ὁ Ζιλμπὲρ εἶχε ἀποφασίσῃ ν' ἀποπνίξῃ τὴς λύπες του ἐκεῖνο τὸ βράδυ ἀνάμεσα στὴς θεῖες ἁρμονίες τῆς φύσεως. Καὶ γιὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ αὐτό, ἐκάλεσε τὴν ποίηση νὰ τὸν βοηθήσῃ· γιατὶ οἱ μεγάλοι ποιηταί, εἶνε οἱ ἀθάνατοι παρηγορηταὶ τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἀδυνάτου καρδιᾶς μας. Ἀπήγγειλε λοιπὸν ὁ φίλος μας τὰ θαυμάσια δίστυχα τοῦ Γκαῖτε ποῦ διηγοῦνται στὴ γλῶσσα τοῦ Ὁμήρου τὰς μεταμορφώσεις τῶν φυτῶν.

Αὐτὴ ἡ περικοπὴ εὑρίσκετο στὴν ἀρχὴ τοῦ τόμου ποῦ ἔπερνε πάντα μαζύ του στοὺς περιπάτους, καὶ τὴν εἶχε ἀποστηθίσει πρὸ μερικῶν ἡμερῶν. Γιὰ νὰ ἐμβαθύνῃ καλλίτερα στὴν ἔννοια τῶν θαυμασίων ἐκείνων στίχων, προσπάθησε νὰ τοὺς μεταφράσῃ σὲ ἀλεξανδρικὸ γαλλικὸ μέτρο ὅπως συνήθιζε κἄποτε νὰσυνθέτῃ.

Αὐτή του ἡ προσπάθεια ὅμως ἐφάνηκε μεγαλειτέρα τῶν δυνάμεών του. Ὅλες ἡ γαλλικὲς μεταφράσεις τοῦ ἐφαίνετο πῶς δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἐκφράσουν τὸ θρησκευτικὸ μυστήριο ποῦ κρύβεται στοὺς στίχους τοῦ δημιουργοῦ τοῦ Φάουστ. καὶ ποῦ ἐκφράζει τὰ μυστικὰ κι' αὐτῆς ἀκόμη τῆς σιωπῆς τῆς φύσεως. Τὸ ἀναγνωρίζω αὐτό. Μόνο στὴ Γερμανικὴ ποίηση ἀκούει κανεὶς τὸν ψίθυρο τῆς χλόης ποῦ ἀναπτύσσεται στὸ στῆθος τῆς γῆς, καὶ τὴν κυκλοφορία στὸ ἄπειρο τῶν αἰωνίων κύκλων. Κάθε γλῶσσα ἔχει τῆς νότες της καὶ τὰ ἰδιαίτερα ὄργανά της.

Ἡ Τευτονικὴ ὅμως μοῦσα εἶνε ἡ μόνη ποῦ ἐκφράζει χωρὶς παραφωνεῖες τὰ μελῳδικώτερα κομμάτια. Ὁ Ζιλμπὲρ μιὰ ὁλόκληρη ὥρα προσπάθησε μὲ κόπο νὰ συναρμώσῃ τὴ μετάφραση τοῦ ὡραίου ποιήματος, καὶ ἀφοῦ δὲν κατόρθωσε τίποτε, ἠρκέσθη νὰ ἀπαγγείλῃ τὸ πρῶτο ἥμισυ τῆς περικοπῆς μὲ ἀληθινὸν ἐνθουσιασμό... ἀλλὰ ἡ φωνή του ἄθελα ἐχαμήλωσε ὅταν ἐπρόφερε τὴν ἀκόλουθη στροφή:

...Κάθε λουλοῦδι πολυαγαπημένη μου, ποῦ μιλεῖ μὲ μιὰν ἁπλῆ καὶ καθάρια φωνή, καὶ κάθε φυτὸ μοῦ κρυφολέει τοὺς ἀθανάτους νόμους τῆς ζωῆς· ἀλλ' αὐτὰ τὰ ἱερὰ καὶ θεῖα ἱερογλυφικὰ ποῦ ἀνακαλύπεις στὰ μυρωμένα τους μέτωπα, τὰ ξαναβρίσκεις παντοῦ κρυμμένα, κάτω ἀπὸ ἄλλα ἐμβλήματα... Κι' αὐτὴ ἡ κάμπια ποῦ σέρνετε στὴ γῆ, ξαφνικὰ μεταβάλεται σὲ ἀνάλαφρη πεταλοῦδα, καὶ πετᾶ χαριτωμνη στὸν αἰθέρα... καὶ ὁ ἄνθρωπος, κι' αὐτὸς μὲ τὰ ἴδια του χέρια μεταμορφώνεται καὶ περνᾷ στὴν ψυχή του τὸν κύκλο τῶν μεταμορφώσεων του. Ὦ... γιὰ θυμήσου μονάχα, πῶς ἡ ἕνωσις ποῦ ἔγινε στὰ πνεύματα μας ἐπέφερε ἕνα σπόρο ἀπ' τὸν ὁποῖο γεννήθηκε μὲ τὸν καιρὸ μιὰ γλυκειὰ συνήθεια, καὶ ἀμέσως ἡ φιλία ἐρχομένη μὲ τὴ σειρά της μᾶς ἔδειξε τὴ δύναμη της στῆς καρδιές μας ἕως τὴν ὥρα ποῦ ὁ ἔρωτας, ἐρχόμενος τελευταῖος, τὴν στεφάνωσε μὲ λουλούδια καὶ καρπούς...»

(Ἀκολουθεῖ)

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ

Αἱ ἐπιταγαὶ μόνον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Διευθυντοῦ τῶν «Πανελληνίων» Μὴν ξεχνᾶτε νὰ ἐσωκλείετε 1 δραχμὴ στὰ πρὸς κρίσιν ἔργα σας. Διαφορετικὰ οὔτε θὰ διαβάζονται. Γράφετε μόνο στὴ μιὰ πλευρὰ τοῦ χαρτιοῦ. Χρήματα ποτὲ μὴν ἐσωκλείετε εἰς ἁπλᾶ γράμματα. Μόνον συστημένα. Τὰ χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται.

Ι. Γουλανδ. Θ. Κατωπ.Κ.Κοντοθαν. ἐλήφ. Λ. Σάκουλ. ἔγραψ. ἰδιαιτέρ. χρέος φύλλων σας δρ. 31,50 ἐμβάσατε. Ρ. Κτιστάκ. χρέος σας μὲ καταχ. δρ. 20 ἐμβάσατε ταχύτερον, ἀμελεῖτε. Κ. Σκόρδ. Δυστυχῶς ἔργον σας ἀτελές, περιγραφικαὶ εἰκόν. τετριμέναι στείλ. ἄλλα. Π. Ἀλεξίκ. στέλλομεν. Ἀλ. Κωστοῦρ. ἐλήφ. Γ. Βογιατζ. λ)σμός σας δρ. 17.50. Κ. Σβολόπ. ἐλήφ. Μ. Κορνάρ. στέλλ· 2 κλισέ, ἐμβάσατε. γράφ. ἰδιαιτ, Γ. Κάσκ. πολὺ κακογραμένο καὶ μπερδεμένο δυστυχῶς, χρέος σας δι' ἔγκρ. δρ. 2. Φ. Ἀγγελιδ. στέλλ. φύλλον. Ν. Περεσιάδ. στίχοι σας πολὺ ἁρμονικοὶ ἡ κάθε ἀφιέρωσις δρ. 3. θ' ἀναμέν. ἀπάντ. σας διὰ δημ)σιν. Ν. Τσάτσ. στέλλ. Δ. Τσικαλιώτ. ἐνεγράφητε στέλλ. φύλλον. Ι. Πετρόπ. φωτογ. μόνον ἄνω τῶν 200 ψήφ. δημ. δωρεάν, ἄλλως τὸ κλισὲ πληρών. δρ. 14 αἰνίγμ. ἀτελῆ. Γ. Κατσικ. στέλλ. φυλλ. Ἀποστολίδ. χρήμ. διὰ ψήφ. ἐλήφ. Φ. Αὐγεριν. 90 δρ. ἐλήφ. μᾶς ὑποχρεώνετε, ἀναμέν. ὁδηγίας. Γ. Γλύστρ. 25 ἐλάβ ἐνεγράφητε. Β. Φίλιππ. ὡραῖο ἀλλὰ πολεμικὰ δὲν δημοσ. πλέον. Α. Παπαπ. τὸ 45 στέλλ. Α. Ξέν. ἐλήφ. ὅλα. Δ. Τασσᾶν. ζητηθ. στέλλ. Β. Ρεκάτ. «Μαρασμὸς» ὄχι ἀτελής. Χρ. Ὀλύμπ. ἐλήφ. βιβλία δὲν διαθέτ. Τ. Κοκκιν. φωτ. καλή. Γ. Βαφόπουλον, δυστυχῶς δὲν ἐγκρίνεται. Ἡ ὑποστήριξίς σας μᾶς σκλαβώνει, αἴνιγμα ὄχι. Α. Παπαναγόπ. φύλλ. στέλλ. Ἰωαννάκην ὅλα ἄτεχνα κρῖμα. Δ. Μπελούσ. κάρτ. ἐστείλαμεν. Ἠλίαν Κρικέλαν ἐλήφθ. θὰ μπῇ. Γορ. Μοσχαχλ. σύμφωνοι, στείλατε χρέος σας. Ἀναστασ. Ἀπ. ἀναμέν. ἔργα σας. 350 ἐλήφ. Δ. Κυριακόπ. ἐλήφ. Ρ. Ἀρπαν. «Ἄσε με» πολὺ μέτριο· δὲν θὰ δημοσιευθῇ. Π. Κουλπαλίδ. ἔπαυσε ἡ διάκρ. τῆς 1 δρ. διὰ τὸν Σύλλογόν σας. Γ. Δοκουμέντζ. ἐλήφ. ψήφ. Θ. Μπιτσάκ. ἐλήφ. θὰ μπῇ. Ν. Καπιτσιόγλ. στείλατε δοκιμαστικῶς ἀθλητ. πάντως ὅμως ὄχι ὑπὸ τόσον βαρ. ὅρους. Δίδα Κ. Γεωργ. ἐλήφ: ὅλα. Μαριάννα ἐλήφ. κανεὶς δὲν ἐνεγράφη. «Παλ. σπίτι» θὰ μπῇ. ἀνυπομον. διὰ κονσέρτα. Ἀπ. Κανέλλ. ἐλήφ. Κ. Κοκκίν· θὰ διορθ. καὶ θὰ μπῇ. Α. Δρίτσαν ἐνεγράφητε Γ. Ραγκούσ. ἐλήφ. Ἀλ. Μούντανον αὐτὴ δὲν εἶνε φωτογραφία εἶνε ὁ χάρτης τῆς Σκωτίας στείλ. καλήν. Π. Γκίκαν. ἐχάβ. διαμαρ. ἀλλὰ συγχρόν. λαμβάν, καὶ καταγγελίας τὶ νὰ πιστεύσωμεν; Νούλιαν Θ. ἐλήφ. 1. Τάλλαρ. ἐλήφ. ἐδημοσ. Θ. Φράγγον ἐνεγράφητε. Χαρίλαον ὄχι. δὲν ἐπιτρέπ. ἀναδημοσίευσιν δι' οὐδένα λόγον· χάθηκε ἡ πρωτοτυπία. Ἄν ἄλλο περιοδικὸ κλέψει ὕλην μας καὶ τὴν ἀναδημοσι δὲν μᾶς μέλλει διόλου, Τ. Μαρκοδημητρ. 15 ἐλήφ.30 φ. ἐστείλ.Καταιγίδα 10 λεπτὰ ἐξαιρετικῶς σημερινν. καταχωρ. δρ. 7. στείλατε εὐχαριστοῦμεν δι' ὑποστήρ. θὰ εἶνε ἀμοιβαία.

Ἀπ. Κανέλ. σύμφωνοι, θὰ σᾶς ὑποστηρίξ. ἀλλ' ὁ φίλος Κ. Παπ, ἔχει πολλάς. Κ. Παυλίδ. στέλλ. τακτικά. Ἀθ. Γκορμάν. ψῆφοι ὅλου τοῦ λόχου διὰ Α. Ξέν. ἐλήφ. Ν. Τουτουντζ. ἐλήφ. Γ. Ριζόπουλ. ἐλήφ. 12.50 διὰ ψήφ. καταχ. δημ)ται. Κ. Κοντόπ. περιμένομε κι' ἄλλα διηγήματ. μεταφράζετε καλά. Ἠλ. Ξυπολιτ. δυστυχῶς τὸ ποίημα θέλει νὰ ξαναφιαχτῇ, εἶνε ἀτελές, γιὰ προσπαθήσατε. Ἡ ὡραῖες φράσεις δὲν τοῦ λείπουν. *Στοὺς Λεβέντες τοῦ Μετώπου*: Φίλτατοι. Τὰ καθυστερημένα καὶ ἀγαπημένα γράμματά σας φθάνουν ὡς σήμερα στὰ Γραφεῖα μας καὶ μᾶς βουρκώνουν τὰ μάτια καὶ μᾶς σφίγγουν τὴν καρδιά...

Ὁ ἕνας μᾶς γράφει: «θὰ κατεβῶ αὔριο στὸ Ἀφιὸν καὶ θὰ σᾶς ἐγγράψω τους συναδέλφους μου» ὁ ἄλλος μᾶς γράφει: «θὰ σᾶς προσφέρω ὅταν ἀνακηρυχθῶ ἀνταπόκριτὴς στὸν τομέα μας ὅλο τὸ ἐγώ μου γιὰ τὸ θρίαμβό σας» ὁ ἄλλος ἱδρύει συμμορίαν οἱ «Ἀπάχηδες» μὲ 150 μέλη γιὰ τὴ διάδοση τοῦ περιοδικοῦ μας, ἕνας λόχος ὁλόκληρος μᾶς στέλνει πάλι ψηφοδέλτια γιὰ τὸ φίλτατο ἀνθυπασπιστὴ Α. Ξένον. Καὶ πλῆθος ἄλλο γράμματα ἀπὸ φίλους τοῦ Μετώπου μᾶς ἔρχονται καθυστερημένα ὁλοένα καὶ μᾶς πληγώνουν βαθειά πολὺ βαθειά. Ἀγαπημένοι! Λεβεντόκαρδοι. Μεγαλόψυχοι φίλοι τοῦ Μετώπου. Ἡ ψυχή μας, ἡ καρδιά μας, ἡ σκέψη μας εἶνε κοντά σας. Καὶ μὲ ἀ γ ω ν ί α περιμένομε νέα ἀπὸ τὸν κ α θ έ ν α σ α ς γιὰ νὰ μάθουμε ποῦ βρίσκεστε μετὰ τὴ δεινὴ συμφορὰ τῶν δέκα τελευταίων ἡμερῶν...

«ΤΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ»

ΜΙΚΡΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

(Ἡ λέξις λεπτὰ 20· ὁ στίχος δρ. 1.50 Δι' ἐμπορικὰς δημοσιεύσεις χωριστὴ συμφωνία)

Ψηφίσατε
στὴ Χαλκίδα
τὸν Fleur d' Amour
Νηρηΐς τοῦ Εὐρίπου

—«Νεαρὸ φανταράκι ζητεῖ ἀλληγραφίαν μὲ δεσποινίδας καλῶν οἰκογενειῶν. Σκοπὸς ἁγνὴ φιλία. Γράψατε, Νῖκον Πρωτόπαπαν, Στρατιώτην, θυρὶς 31. Γραφεῖα «Πανελληνίων».

ΨΗΦΙΣΑΤΕ ΤΟΝ
ΓΙΩΡΓΟΝ ΒΟΓΙΑΤΖΑΚΗΝ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

—«Χεὶρ τοῦ Μυστηρίου» Δεχομαι. Ἀπαντήσατε. Μ. Αὐρήλιος.

Προσεχῶς
—«ΝΕΟΝ ΠΝΕΥΜΑ»—
Δεκαπενθήμερος Φιλολοκοινων. Ἐπιθεώρησις Ἐν Ἄρτῃ
Διευθύνεται ἀπὸ ὅμιλο συνεργατῶν. Ζητοῦνται ἀντιπρόσωποι ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον.
Ι. Λ. Γ. Χ. Παπαδόπουλον

—Κ. Φλαμαριῶν. Ἔχετε ἐπιστολήν μου εἰς τὰ γραφεῖα τῶν «Πανελληνίων».
Μάρκος Αὐρήλιος

FLEUR D' AMOUR σὲ γνωρίζω εἶσαι ὁ Εὐάγγελος Τσιρηκάκης (ἔχεις καὶ αὐτὰ τὰ δυὸ ψευδώνυμα Τσέτλεμαν καὶ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης!!!) Λοιπὸν φίλε μου σὲ συμβουλεύω. Πρόσεχε μὴ φᾷς τὴ χυλόπητα ὅπως καὶ στὴν «Ἑβδομάδα»!! ΡΟΚΑΜΒΟΛ

—ΖΗΤΩ ΚΥΝΑ μεγάλου ἀναστήματος ἐν μικρᾷ ἡλικίᾳ. Γράψατε. Μ. Α. Γραφεῖα «Πανελληνίων»

—Οἱ φίλοι μας ἄς ψηφίσουν στὴν Χαλκίδα ἀντιπρόσωπον τὸν νεαρὸν λόγιον FLEUR D' AMOUR. Τοῦ ἀξίζει. Παιδιὰ τοῦ Μετώπου ψηφήσατέ τον καὶ δὲν θὰ χάσετε. Φιλογικὸς Σύλλογος «ΚΑΤΑΙΓΙΣ»

—Ὅλοι οἱ Σὶκ Ἀθηναῖοι θὰ ψηφίσουν τὴν Λίδα *Χ.* ἡ ὁποία θὰ δημοσιεύσῃ στὸ προσεχὲς φύλλο τὶ ὑπόσχεται εἰς τοὺς ψηφοφόρους της.

FLEUR D' AMOUR
Ὑποψήφιος ἀντιπρόσωπος Χαλκίδος
Ψηφίσατέ τον!
Μανιώδης Χορεύτρια

—Σμυρνιοί, Σμυρνιὲς δόστε κι' ἕνα ψῆφον σας στὸν Νῖκον Τουτουντζάκην.
Ἀγγ. Γεωργιάδης

Ψήφους! Ψήφους! Ψήφους!!!
στὴν *Μαίρη Ν. Φουρούλη*
ἐν Κων)πόλει. Γ. Ριζόπ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛ. «ΠΑΛΛΑΣ ΑΘΗΝΑ»
Θεμιστοκλέους 53

Εἰς τὸ καταστατικὸν τοῦ Συλλόγου προσετέθησαν ὀκτὼ ἀκόμη ἄρθρα καὶ συνεπληρώθησαν τέσσαρα ὑπὸ τοῦ δικτάτορος.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤ. ΑΝΔΡΟΥ
Πρόεδρος: Ι. Γουλανδρῆς
Ἀντιπρόεδ: Χ. Πολίτης
Ταμίας: Ι. Δάμπασης
Γραμμ: Ν. Κονδύλης

Μετὰ μεγάλης μου εὐχαριστήσεως χαιρετῶ τὸν ἀξιότιμον Κον Βινίκιον. Ἄς μάθει δὲ ὅτι πολλὰ μποροῦμε νὰ κατορθώσουμε γιατὶ οἱ ἐφοπλισταί μας μᾶς εἶναι ἀρκετοί!
«Π. Ἀθηνᾶ»

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΓΕΛΟΙΟ

Melle
X
ΑΛΤ!!!

—Ψηφίσατε φανατικα μὲ μούρλια τὴν δίδα ψεύτικο Γελοιο. Δὶς Δεό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΕΥΘΕΡΙΩΤΗΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΜΕΤΩΠΟΥ

ΨΗΦΟΥΣ! ΨΗΦΟΥΣ! ΨΗΦΟΥΣ!
στὸν **Ι. ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥ**
Ὑποψήφιον στὴν Κωνσταντινούπολη!

Ψηφίσατε ὅλοι
Στὸ Μέτωπο
τὸν ***ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΛΕΥΘΕΡΙΩΤΗΝ***
Σπυρ. Δελ.

—Ὁ ψηφίζων ἐν Ἀθήναις τὸν κ. Α. Βενέτον κερδίζει τὴν ἐκτίμησιν τῆς Κοινωνίας. Μ. Σ. Μ.

ΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΓΕΛΟΙΟ

—Μάρκε Αὐρήλιε συμμαχοῦμεν ἐναντίον τῆς «Παλλάδος Ἀθηνᾶς»;
«ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ»

Χιουμοριστικοὶ Στίχοι

Σ' ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΥΠΟΦΕΡΩ

Μοῦ κάνεις νάζια, γιατί μικροῦλα;
Μὴ δὲν τὸ ξέρεις πῶς μοῦ πονεῖ
Γιὰ σένα ὄχι μόνο ἡ καρδοῦλα...
μὰ καὶ τὸ δόντι τρυγώνα μου ἁγνή;

Ἐγὼ μονάχα ἕνα πρᾶγμα ξέρω
Στὸ στόμα ἔχω μόνο μιὰ ρῆσι
Πῶς σ' ἀγαπῶ φρικτὰ καὶ ὑποφέρω
Ἀπὸ ἐδῶ πέρα ὡς τὸ Παρίσι!

Ἀθήνα *Ρένος Πασχ.....*

Γιὰ τοὺς νεαροὺς

ΕΝΑ ΑΙΝΙΓΜΑ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Σειρὰ 12η Ἀριθ. 1

Ἑκάστη λύσις συνοδεύεται μὲ 20λεπ.γρ)σημο.

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου
Ἄν μὲ ἀποκεφαλήσῃς
στὴν ἀκρογυαλιὰ νὰ τρέξῃς
καὶ ἐκεῖ νὰ μὲ ζητήσῃς.

Κ. Α. Λάϊος

(Ἡ Βράβευσις τῶν Λυτῶν τῆς 10ης Σειρᾶς στὸ προσεχές.)

ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

(Δι' ἑκάστην ἔγκρισιν δραχ. 2)

«Γόφθρυ Μόργαν» «Ἄλλαν Στάνλλεϋ» «Ἀδριανός».

Ι. ΖΗΡΑ (Ρ. Ἀγκαθιώτου)

Η "ΑΤΙΜΑΣΜΕΝΗ"

Σειρὰ διηγημάτων ἐπαινεθέντων ὑπὸ Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ στόλισμα κάθε βιβλιοθήκης
Πωλοῦνται στὰ Γραφεῖα μας
ἀντὶ δραχ. 5.
Τὰ συνιστῶμεν θερμῶς στοὺς ἀναγνώστας μας.

Διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ κ. ΠΑΝΟΥ ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΥ, ἰδρυτοῦ-διευθυντοῦ τοῦ Θεατρικοῦ Πρακτορείου «ΑΡΓΟΣ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΩΝ "ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ,,

Κίνησις Θεατρική. - Μουσική. Κινηματογραφική -- Κριτικαί. Παγκόσμιο Θεατρικὸ Ρεπορτάζ-Παρασκηνιακὰ Νέα.-Σχηματισμοὶ θιάσων. Κλισὲ ἤθοα.

ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΜΟΛΥΒΙΕΣ

Παπαϊωάννου

Ἡ «Ὀλλανδέζα» ἡ γλυκυτάτη ὀπερέττα τοῦ συνθέτου τῆς «Πριγκιπίσης τῆς Τσάρντας» Κάλμαν ἀρέσει πολὺ στὸ θέατρο Παπαγιάννη. Καὶ τὸ λιμπρέτο της ὅμως χαριτωμένο. Ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις: Δύο γειτονικὲς πολιτεῖες γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν εἰρήνη μεταξύ των, ἀρραβάνιασαν ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ τὸν πρίγκηπα Παῦλο μὲ τὴν πριγκιποποῦλα Γιοῦταν. Ἡ ἡμέρα τῶν γάμων πλησιάζει. Ὁ νεαρὸς πρίγκηψ ταξειδεύων στὴν Ὀλλανδία ἀδυνατεῖ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν γάμον του!.. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς ἄλλης πολιτείας δυνάμει τοῦ κώδικος... ἐκτελεῖ τὸν γάμον, διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ γαμπροῦ κ. Στέρτσελ. Ἡ Γιοῦτα ὅμως ἀγαπᾶ τρελλὰ τὸν Παῦλο, καὶ φεύγει γιὰ νὰ τὸν ἀνταμώσῃ στὴν Ὀλλανδία. Ἐκεῖ μεταμορφωμένη σὲ σερβιτόρισα συναντᾶ τὸν Παῦλο ὁ ὁποῖος ξετρελαίνεται μαζύ της, ὡς ποῦ τὴν ζητᾶ εἰς γάμον! Στὸ τέλος ὁ ἐρωτευμένος πρίγκηψ καταντεύεται ἐπισήμως τὴν πριγκίπισάν του... ὡς σερβιτόρισαν καὶ ζοῦν εὐτυχεῖς. Ἡ κ. Ζαζὰ Μπριλάντη ὅλη φωτιὰ χάρη καὶ ἐμμορφιὰ στὸ δύσκολο ρόλο τῆς Γιοῦτας. Καὶ ὁ κ. Θωμᾶκος πολὺ καλός. Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Ἰατροῦ ἔπαιξε καλά.

HOLKER MADSEN

ΙΣΑΒΕΛΛΑ

Σατυρικὴ στήλη

ΑΡΒΑΝΙΤΟ - ΓΑΛΛΟ - ΕΛΛΗΝΙΚΟ - ΓΡΑΜΜΑ

Ἀγαπητέ μου cousine Ἀσήμω.

Λυπόμαι πολὺ ποὺ νούχου ντὸτ bis ici d' Athénes.

Ἐγὼ ma chère ντὸ ρίγκ χιτοῦ διὰ παντὸς parce que καμιὸ χὸρ στὶς συναναστροφὲς ὅλο μὲ artistés pianistes—ὅλο βουρτσιόζοι-et banquiers καὶ ντελγιᾶς ταχτικὰ μαζὶ τους συργιάνι καὶ excuration ἂν ὠτό «μεραχλαντές».

Il y a 2 jours εἴχαμε πάει στὴν Diastavrosi-ἑλληνιστὶ Τζιτζιφιὲς- κι' ἀπὸ κεῖ στὸ Νέο Φαληρέα ὅπου ἐμπήκαμε στὸ Cagino ἄλλα jè suis à bout de patience μὲ τὶς ξετοιποσιὲς ποῦ εἶδα νὰ κάμουν ἐκεῖ μέσα ἡ «χαρτοδεκάρες» —ἀρχαϊστὶ «παξιμαδώ»—, ἐ σὰ ἔρδεμ τὶ σπὴ εἴχαμε grand φασαρία avec mon mari τσὶ ντόητε ντέβέμε le vilain σὲ μιὰ ἀποτέτοια réunion!

Σκρούεμ τσὶ ντὸ τριγκόνι machère cousine μὲ τὸν ταχυδρόμο τοῦχωριοῦμας.

Εἶναι ἀλήθεια πῶς mon mari ντὲ μετρίσενε χρήματα ποῦ βάζει ντὲ κασέλλα, μὰ ὅπως λέει ἡ παροιμία:

Brebis comtées le loup les mange.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Οἱ Κολυμβητικοὶ Φαλήρου

Μὲ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον καὶ θαυμασίας ἐπιδόσεις διεξήχθησαν οἱ Κολυμβητικοὶ Ἀγῶνες εἰς τὸ Νέον Φάληρον. Πολλοὶ ἄρτιοι κολυμβηταὶ διεκρίθησαν τόσον ἐκ τῶν ἀνδρικῶν ὁμάδων ὅσον καὶ τῶν παιδικῶν τοιούτων.

Τὴν παρελ. δὲ Κυριακὴν εἰς τὸν Πανελλήνιον Γυμν. Σύλλογον οἱ κ. κ. Σαράτσογλου καὶ Μανητάκης, Γραμματεῖς, ἀπένειμαν τὰ βραβεῖα τῶν Κολυμβητικῶν ἀγώνων εἰς τοὺς διακριθέντας. Ὁ κ. Σαράτσογλου ὡμίλησε διὰ τὰς προόδους τοῦ Κολυμβητικοῦ Τμήματος καὶ συνεχάρη τὸν καθηγητὴν κ. Δ. Κουντούρην. Ὁ Σύλλογος ἀπένειμεν κύπελλον εἰς τὸν κ. Χ. Γκολέμην πολυνίκην τῆς σειρᾶς τῶν Παίδων. Ἐπίσης ἐπηνέθησαν οἱ κ. κ. Ντούμας πολυνίκης τῆς σειρᾶς Ἐφήβων καὶ Ἠλ. Δαυϊδ, πολυνίκης τῆς σειρᾶς Ἀνδρῶν.

Ἀντ. Τσούμας

Τὲ ποὺθ ἡ ξαδέρφη σου
Κρυστάλλω
Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν (Κ. Σ. Καραβίας).

ΜΕΓΑΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΤΩΝ "ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΩΝ,,

ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΜΑΣ!

Συρροὴ ψηφοδελτίων τοῦ θριαμβευτικοῦ μας διαγωνισμοῦ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΣ κατακλύζει ὁλοένα τὰ Γραφεῖα μας. Πολλοὶ διὰ νὰ δείξουν τὴν ἐκτίμησή τους πρὸς ἕνα ἀγαπητὸν πρόσωπον ψηφίζουν.,. Οἰκογενειακῶς! Ἄλλοι ἀποστέλλουν χρήματα διὰ ψήφους, καὶ εἰς ἐνθουσιώδεις ἐπιστολὰς ἐξυμνοῦν τὰ προσόντα τοῦ ὑποψηφίου των. Στὸ τέλος τοῦ Διαγωνισμοῦ, ποῦ θὰ λήξῃ μετὰ δίμηνον περίπου, θὰ δοθοῦν μαζὺ μὲ τὰ ψηφοδέλτια καὶ τὰ φιλικὰ αὐτὰ γράμματα εἰς τοὺς Ἀνταποκριτάς μας, οἱ ὁποῖοι θὰ ἰδοῦν πραγματικὰ ποῖοι τοὺς ἐκτιμοῦν. Λαμβάνομεν καί... συκοφαντικὰ ἀνυπόγραφα γράμματα ἐχθρικὰ πρὸς τοὺς ὑποψηφίους. Καὶ αὐτὰ θὰ δοθοῦν στὸ τέλος εἰς τοὺς ἀνακηρυχθησομένους Ἀνταποκριτὰς καὶ θὰ τὰς δείξουν στοὺς ἐχθρούς των. Πρωτοφανὲς εἰς τὰ χρονικὰ τῶν Διαγωνισμῶν θὰ μείνῃ τὸ Μέγα Δημοψήφισμα Ἐκτιμήσεως τῶν «Πανελληνίων». Οἱ ὅροι κλπ. εἰς τὸ 40ὸν καὶ 42ον φύλλον μας.

(Εἰς τὸ Προσεχὲς θ' ἐναγγείλωμεν μεγάλας Παραχωρήσεις.]

1'. ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ.—Δὶς Ψεύτικο Γέλιο: 775 Ὑποψήφιος «Παλλάδος Ἀθηνᾶς» 887, Εὐ. Σφαέλος 471, Χ. Ξάνθος 61, Γ. Κονταξόπουλος 104 Κ. Χατζιώτης 86, Κ. Βαρδακώστας 268 Ν. Δ. Πηγκλῆς 286, Κ. Μουργόπουλος, 41 Κάρολος Φλαμαριῶν 87. Ἀλ. Βενέτος 192. MLLE Χ. 750, Α. Τσούμας 82.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ.—Μ. Βαϊάνος 74, Β. Μούντανος 66, Ἀλ. Ξακουστῆς 238, Ἐλ. Λαούρδας 75 Γ. Χανδρῆς 182, Χρ. Ἀγγελάκης 54, Τ. Παπαχριστοφίλου 250. Ν. Ι, Ἀθανασιάδης 68, Εὐ. Καζούρη 38, «Ἀδελφὴ Στρατιώτου» 352 Κ. Κουτσοπίδης 85.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.—Θ. Δανιηλίδης 212 Α Σφήκας 16, Δὶς Βάμβα 124. Λ. Χ" Ἀποστόλου 103

ΣΜΥΡΝΗΣ.—Χρ. Ἰορδανίδης 405, Δρόσος Αὔρας 451, Δ. Κλαύσης 484, Ι. Λομβάρδος 94, Δὶς Ὄλγα Βατίδου, 149 Δὶς Φριλίγγου 130 Δ. Ε. Βλάσου 59. Βύρων Ἀναγνωστόπουλος 35, Ν. Τουτουντζάκης 186, Α. Τσαρίδης 209.

ΠΑΤΡΩΝ.—Δ. Κάτρης 142, Μάριος Παπαϊωάννου 207, Γ. Βακώλας 49, Πετροβιτς 186

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΕΩΣ.—Ἰ. Φερμάνογλους 268, Δις Ι. Κολλυτοῦ 245, Δις Εἰρ. Καραδελόγλου, 46. Δὶς Μαίρη Φουρούλη 103.

ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ.— Κ. Παπακωνσταντίνου 246. Θαλῆς Θαρρήλης 230. Ἀπ. Κανέλλος 38.

ΑΡΑΧΩΒΗΣ.—Μ. Κονίτσας 185, Δις Εὐθυμ. Ἀνάγ. 196.

ΔΡΑΜΑΣ.—Ἀχ. Κωνσταντινίδης 154, Κ. Δρακόπουλος 88, Τώνης Κόκκινος 223

ΧΑΝΙΑ.—Ρ. Κτιστάκης 151 Ε. Κριαρᾶς 136 Σ. Παπαδομιχάλης 128

ΤΡΙΚΚΑΛΑ.—Ν. Σωζόπουλος 68.

ΛΑΡΙΣΣΑ.—«Ἀρσακειάς» 124Β. Κυλικᾶς 91 Τρελλὴ Μικροῦλα 20, Ἀρ. Δικαῖος 78.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.—Μ! Κορνάρος 142, Γ. Σιγανός 136. Γ. Βογιατζάκης 106

ΑΡΤΗΣ —Γ. Χ. Παπαδόπουλος, 93

ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ.—Λάμπρος Σπυθήρης 110.

ΠΡΕΒΕΖΗΣ.—Δρύλης Ὑάκινθος 316, Γ. Κάσκαρης 294.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ.—Παῦλος Λευθεριώτης 76 Ἀλφ. Γαυῆς 45, Κ. Κρητικὸς 58. Σ. Ζαφειρόπουλος 106

ΚΡΑΝΙΔΙΟΥ.—Δὶς Ι. Ἀντώνιωζα 39.

ΠΥΡΓΟΥ.—Ι. Πετρόπουλος 94 Δὶς Α. Μπελούση 63. Ν. Μπεβερῖνος 42,

ΚΑΛΑΜΩΝ.—Π. Μπογράκος 120, Α. Μουνδρεας 145.

ΣΕΡΡΩΝ.—Β. Καϊμάκης 65.

ΠΟΡΟΣ.—Π. Παΐζης 82.

ΣΥΡΟΥ.—Θ. Τζαβέας 65 Ν. Μακρῆς 58. Γ. Γιαννουκάκης 40.

ΣΠΕΤΣΑΙ.—Πίπης Ἀρτεμορδῆς 30.

ΝΑΞΟΥ.—Ι. Βασιλάκης 213.

ΑΝΔΡΟΥ.—Γ. Ν Ἐμπειρῖκος 89. Μόσχα Πλάτωνος 156.

ΑΙΓΙΟΥ.—Ν. Γιαννίδης 93. Ν. Πολιτόπουλος 126 Π. Γιαννακόπουλος 281.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. Ν. Πετίνης 100

ΥΔΡΑ: Θ. Κριτζάριος 82

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ: Ἀνδρ. Στεφανίτσης 145

ΧΑΛΚΙΣ.—FLEUR D' AMOUR 122

ΠΥΛΟΥ.—Κ. Καμβίσης 51.

ΚΙΟΥ.—Ἀρ. Παγανὸς 42.,

ΧΙΟΥ.—Μάρ. Βαϊάνος 74.

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ.— Δ. Π. Δαμιανὸς 185

ΒΑΛΙΝΔΥΡΙΟΝ.—Ἀ. Πετρακίδης 183.

ΒΡΥΟΥΛΑ.—Σ. Τσασούλας 206.

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ.—Κρέων Φράγκος 80.

ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΣ.—Π. Πετριτιώτης 10.

ΛΑΥΡΙΟΝ.—Γ. Ραγκούσης 28.

ΙΘΑΚΗ.—«Δοξασμένος Ἀετός» 12.

ΣΑΛΑΜΙΣ.—Μαρία Λύγερινοῦ 10.

ΑΜΑΛΙΑΣ.—Δ. Συριάντης 18.

ΜΕΤΩΠΟΥ

Γ. Λευθεριώτης 480, Α. Ξένος 472, Χ. Χρυσάγης 110 Β. Κριθαρέλης 125, Ν. Νιφλῆς 142 Χρ. Μορόμαλος 86.

Τύποις ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΛΟΚΟΤΣΑ 63ὸς Πολυκλείτου Στοὰ Δεγκλῆ Ἀθῆναι